

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلصَّلٰوةُ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِیَّ اللّٰهِ
اَلصَّلٰوةُ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

ﷺ

اَلصَّلٰوةُ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
اَلصَّلٰوةُ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِیْبَ اللّٰهِ

૧૫૦૦ સાલા જશને મીલાદે મુસ્તફા મુબારક હો !

પાંચ તબવી તસીહતો

લેખક

હમરત મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર નૂરી
(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુંબઈ)

અનુવાદક

હાફિઝ મુહમ્મદસજ્જાદ પટેલ
(દયાદરા)

પ્રકાશક

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા/સુન્ની દાવતે ઈસ્લામી-દયાદરા

GRWB/059/Bharuch/02 C/o. ફયૂઝાને રઝા મંઝિલ,
મુ.પો. દયાદરા-૩૮૨૦૨૦, તા. જિ. ભરૂચ

☎ Mo. 94274 64411 ☎ Mo. 96645 21477

🌐 Web.barkatekhwaja.net

બેંક ઓફ બરોડા

A/c. No. 34620100000302
Anjumane Razae Mustafa
IFSC Code: BARBODAYADR
Zero

☎ PhonePe

Mo. 94274 64411

👉 Pay paytm

પ્રકાશન નં.: ૨૮૨

૨-ઝીલહજજ

આવૃત્તિ-૨

હિ.સ. ૧૪૪૬

હદિથો ₹30/-

પ્રત: ૨૦૦૦

૩૦/૦૫/૨૦૨૫

અનુક્રમણિકા

► યુવાનીને ગનીમત જાણો	05
યુવાનીમાં ઈબાદતની ફઝીલત	06
મો'મિનના બે ખોફ	07
અલ્લાહનો મહબૂબ બંદો	07
૭૦ સિદ્દીકોનો સવાબ પામનારા !	08
ઈબાદત કરવાવાળા જવાનની ફઝીલત	08
યુવાનીમાં તૌબાની ફઝીલત	08
નબીએ કૌનેન ﷺનો આખરી અમલ	08
વર્તમાન સમયની ચેલેંજ	09
મુસ્લિમ નવજવાનોનાં કારનામાં	10
હુઝૂર ﷺના આરામનો ખયાલ	12
બદરની જંગમાં નવજવાનોની કિરદાર	16
નૌજવાનો માટે કેટલીક માર્ગદર્શક વાતો	17
► શરીર સ્વાસ્થ્ય તથા તંદુરસ્તીને ઉત્તમ જાણો	19
હદીષમાં ભલાઈનો ઉલ્લેખ	20
આફિયત શું છે ? અર્થ તથા મર્તબા	22
આફિયત તથા મુસીબત	23
અંબિયાએ કિરામની આજમાઈશ	23
નેઅમતોના બારામાં પૂછવામાં આવશે	25
શરાબ, અફીણ, તંબાકુ અને સિગરેટ પીવા વિશે હુકમ	28
તંબાકુ પીવાનો (ધુમ્રપાન વિશે) હુકમ	29
ચરસ, અફીણ અને અન્ય નશાકારક ચીજો હરામ છે	32
ખાવામાં મધ્યમાર્ગ અપનાવવાનું ધ્યાન રાખો	32
ખાવામાં અતિરેક (અમાપ)નાં નુકસાનો	33
પેટના ત્રણ ભાગો	34
અધિક ખાવાનાં નુકસાનો	36
અધિક ખાવાના બૌદ્ધિક નુકસાનો	37

► માલદારીને ગનીમત જાણો મોહતાજીથી પહેલાં	38
તકલીફ પહોંચાડવાની મનાઈ	40
તકલીફ ન પહોંચાડનારા બદલો પામશે	41
સૌથી અધિક નુકસાન પામનારા	42
માલવાળાઓની અજમાઈશ	42
ખુદાની રાહમાં ખર્ચ કરવાનો અજરો સવાબ	43
એકતામાં ઈખ્લાસ છે	43
રિયા તથા દેખાડો કરવાની બુરાઈ	44
મો'મિનની જાન તથા માલને ખરીદી લીધો	44
આપણા માલોમાં ગરીબોનો હક્ક	45
દુનિયા તથા દુનિયાના માલની હકીકત	45
દુનિયાની બુરાઈ	46
મરતાં પહેલાં ખર્ચાં નાખો	46
દરેક નેઅમતના બારામાં સવાલ થશે	47
તંગદસ્તી તથા મોહતાજીના સબબો	48
પ્રથમ સબબ : બુરા અમલો અને અલ્લાહની નાફર્માની	48
બીજો સબબ : તોલ માપમાં કમી	48
ત્રીજો સબબ : માલની ઝકાત અદા ન કરવું	49
ચોથો સબબ : અંબિયાએ કિરામને જૂઠલાવવું	50
પાંચમો સબબ : ઝિનાકારી અને અશ્લિલતાનું આમ હોવું	51
છઠ્ઠો સબબ : અલ્લાહની નાશુકી	51
સાતમો સબબ : સંગ્રહખોરી કરવી	54
► ફુરસદની ફદર કરો વ્યસ્તતા પહેલાં	55
નિરીક્ષણની આદત બનાવો	62
ફુરસદના સમયોનું આયોજન	62
► જિંદગીને મોતથી પહેલાં ગનીમત જાણો	67
દુનિયવી જિંદગીનું દષ્ટાંત	68
જિંદગીની હકીકત	70
અંતિમ વાત	70

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

કામ વો લે લીજીએ તુમકો જો રાઝી કરે
ઠીક હો નામે "રઝા" તુમ પે કરોજો દુરુદ

મુઅલ્લિમે કાયનાત હુઝૂર તાજદારે મદીના ﷺ એ પાંચ હાલતોને ગનીમત જાણી અને તેની કદર કરવાની તાકીદ ફર્માવી છે :-

હઝરત અમ્ર બિન મયમૂન અવદી રઝી અલ્લેહ એ રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ એક શખ્સને નસીહત કરતાં ફર્માવ્યું, તમે પાંચ ચીજોને પાંચ ચીજો પહેલાં ગનીમત સમજો : (૧) પોતાની યુવાનીને ઘડપણ પહેલાં. (૨) પોતાની તંદુરસ્તીને બીમારી પહેલાં. (૩) પોતાની માલદારીને મોહતાજ પહેલાં. (૪) પોતાની ફુરસદને વ્યસ્તતા પેહલાં. (૫) પોતાની જિંદગીને મૌત પહેલાં. (અલ આદાબ લિલ બયકી)

અવ્દી અવ્દ પ્રતિ સંબંધિત છે. અવ્દ એક કબીલો છે, જે અવાદ ઈબ્ને મુસ્અબના તરફ સંબંધિત છે. હઝરત ઉમર ઈબ્ને મયમૂન રઝી અલ્લેહ એ કેટલાક લોકોએ સહાબી કહ્યા છે, પરંતુ પુખ્તા (વાત)એ છે કે આપ હુઝૂર ﷺ ના જમાનામાં ઈસ્લામ લાવ્યા, પરંતુ ઝિયારત ન કરી શક્યા. જલીલુલ કદ્દર તાબઈ છે, માટે આ હદીષ મુર્સલ છે.

(અશિઅતુલ લમ્આત, કિતાબુર્રિફાક, ફરલ પાની)

إِغْتِنَمُ નો માદો غَنَمُ છે, ઇગ્તિનામ નો મતલબ ગનીમત હાંસલ કરી લેવી એટલે કે તે પાંચ ચીજોથી કાંઈક કમાઈ કરી લો, વારંવાર આ તક મળતી નથી.

એક હદીષમાં છે :-

હઝરત અબૂ હુરૈરહ રઝી અલ્લેહ એ રિવાયત છે, તે નબીએ કરીમ ﷺ થી રિવાયત કરે છે કે તમારામાંથી દરેક રાહ નથી જોતો પરંતુ

નાફર્માની કરવાવાળી માલદારીની અથવા ભૂલાવી દેનારી ફકીરીની અથવા બગાડી દે તેવી બીમારીની અથવા બેઅકલ કરી દેવાવાળા ઘડપણની અથવા અચાનક મૌતની અથવા દજજાલની. તો દજજાલ મુસીબત છે જેની પ્રતિક્ષા છે અથવા કુયામતનો કે કુયામત ખૂબ જ ડરામણી અને કડવી છે. (તિર્મિઝી)

યુવાનીને ગનીમત જાણો

ઈન્સાનની જિંદગીના ત્રણ તબક્કાઓ છે : બચપન, જવાની અને ઘડપણ. આ બધામાં સૌથી અધિક મહત્વનો સમય જવાનીનો હોય છે. આ સમયમાં ઈન્સાનની અંદર ચપળતા, સ્ફુર્તિ તથા શક્તિની જવાળાનો ભડકો હોય છે. એ જ કારણે કુઆનમાં જવાનીને બે કમજોરીઓ (બાળપણ તથા ઘડપણ)ના વચ્ચે શક્તિ તથા તાકતના તબક્કાથી તાબીર કરવામાં આવેલી છે. અલ્લાહ તઆલા ઈશાદ ફર્માવે છે :-

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٠﴾

અલ્લાહ છે જેણે શરૂઆતમાં કમજોર બનાવ્યા, પછી તમને કમજોરીમાંથી તાકાત (શક્તિ) આપી, પછી તાકાત પછી કમજોરી અને ઘડપણ આપ્યું. બનાવે છે જે ચાહે અને તે જ ઈલ્મ અને કુદરતવાળો છે.

(સૂરએ રૂમ, આ. ૫૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્દીદ رضي الله عنه ની રિવાયત છે જેમાં નબીએ કરીમ عليه الصلاة والسلام એ ફર્માવ્યું, કુયામતના દિવસે કોઈ બંદાના પગ અલ્લાહ પાસેથી હટશે નહીં, જ્યાં સુધી તેનાથી પાંચ વસ્તુઓ વિશે સવાલ ન પૂછી લેવામાં આવે :-

૦૧. તેણે પોતાની ઉંમર ક્યાં પૂરી કરી ?
૦૨. પોતાની જવાનીને ક્યાં ખપાવી ?
૦૩. તેણે માલ ક્યાંથી કમાયો ?
૦૪. અને ક્યાં ખર્ચ કર્યો ?

૦૫. અને તેણે પોતાના જ્ઞાન મુજબ કેટલો અમલ કર્યો ?

(અલ મુઅજ્જમુલ કબીર, લિત્તબરાની)

જવાની એવી વસ્તુ છે જેનું મહત્વ તે સમયે સમજાય છે જ્યારે તે હાથથી નીકળી જાય છે, અને શરીરના ભાગો જવાબ આપવા માંડે છે. જેમ કે હઝરત હાતિમ અસમ રَضِیَ اللہُ عَنْہُ નો ફૌલ છે કે ચાર વસ્તુઓનું મહત્વ ફક્ત ચાર માણસો જાણે છે :-

૦૧. યુવાનીનું મહત્વ ફક્ત ઘરડા જાણે છે.

૦૨. આરામ અને શાંતિનું મહત્વ ફક્ત તકલીફવાળો જાણે છે.

૦૩. તંદુરસ્તીની કદર ફક્ત બીમાર જાણે છે.

૦૪. અને જીવનનું મહત્વ ફક્ત મૃત્યુ પામેલ જાણે છે.

(મુનબ્બહાત લિ ઈબ્ને હજર, ૧૦૩)

નબીએ કરીમ ﷺ ની વસિયત છે કે, "હું તમને નવજવાનો સાથે સદ્વર્તાવની તલ્કીન કરું છું, કેમ કે નવજવાન નસલ રહમ દિલ હોય છે. નવયુવાનોએ મારો સાથ આપ્યો અને વૃદ્ધોએ મારો વિરોધ કર્યો. પછી હુઝૂર ﷺ એ આ આયત તિલાવત કરી :-

وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾

"પછી તેમના પર મુદત લાંબી થઈ તો તેમનાં દિલ સખત થઈ ગયાં અને તેમનામાં ઘણા બધા ફાસિક છે. (સૂરએ હદીદ, આ. ૧૬, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ યુવાનીમાં ઈબાદતની ફઝીલત ★

ફયામતના દિવસે જ્યારે દરેક વસ્તુ સૂરજની ગરમીથી ચમચમી રહી હશે તો અલ્લાહ પાક પોતાના જે બંદાઓથી ખુશ થઈ પોતાના અર્શના સાયામાં જગ્યા અતા ફર્માવશે તેમાં એ ખુશ ફિસ્મત લોકો પણ હશે જેમણે પોતાની જવાનીને વેડફી નહીં હોય. જેમ કે મરવી છે કે ફયામતના દિવસે જે ખુશ

નસીબોને અલ્લાહ તઆલા પોતાના અર્શના છાયડામાં જગ્યા આપશે તેમાં એ શખ્સ પણ હશે જેણે પોતાની જવાની ઈબાદતમાં પસાર કરી હશે. અલ્લાહ તઆલા તેને પોતાના અર્શ નીચે જગ્યા આપશે.

سَبْعَةً يُظْلِمُهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابَّ نَشَأَنِي عِبَادَةِ رَبِّي
(બુખારી, કિતાબુલ અઝાન)

★ મો'મિનના બે ખોફ ★

નબીએ કરીમ ﷺ એ પોતાના એક ખુત્બામાં ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે મો'મિન બે ભયના વચ્ચે હોય છે : એક તે સમય પર જે પસાર થઈ ગયો અને તે નથી જાણતો કે અલ્લાહ તેના વિશે શું મામલો કરશે. બીજો એ સમય જે બાકી છે અને તે નથી જાણતો કે તેના વિશે અલ્લાહ શું ફેસલો ફર્માવશે. બસ ઈન્સાને (૧) પોતાનાથી પોતાની જાત માટે (૨) પોતાની દુનિયાથી પોતાની આખિરત માટે (૩) પોતાની જિંદગીથી મૌત માટે અને (૪) પોતાની જવાનીથી ઘડપણ માટે ભાથુ (ઝાદે રાહ) તૈયાર કરી લેવું જોઈએ. કેમ કે દુનિયાને તમારા માટે અને તમને આખેરત માટે પેદા કરવામાં આવ્યા છે. એ જાતની ફસમ ! જેના કબજામાં મારી જાન છે. મૃત્યુ પછી માફી માગવાની કોઈ જગ્યા નથી અને દુનિયા પછી જન્નત કે દોઝખના સિવાય કોઈ ઘર નથી. (હુબાબુલ અહયા અલ બાબુસ્સાદિસ, પેજ-૨૩૧)

★ અલ્લાહનો મહબૂબ બંદો ★

હદીષે કુદ્સીમાં છે :-

હઝરત સૈયદુના અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર رضی اللہ عنہما થી રિવાયત છે કે નબીએ પાક ﷺ ફર્માન છે કે અલ્લાહ તઆલા ઈર્શાદ ફર્માવે છે :-

"મારી તકદીર પર ઈમાન લાવવાવાળો, મારા લખવા પર રાજી રહેવાવાળો, મારી આપેલી રોજી પર ફનાઅત (સંતોષ) કરવાવાળો, મારી રજાને માટે પોતાના નફ્સની ઈચ્છાઓ છોડવાવાળો નવજવાન મારી

બારગાહમાં મારા કેટલાક ફરિશ્તાઓની જેમ છે."

(જમઉલ જવામિઅ, ૮/૨૭૬, હદીષ : ૨૮૭૧૪)

★ ૭૦ સિદ્દીકોનો સવાબ પામનારા ! ★

સહાબીએ રસૂલ હઝરત સૈયદના અનસ બિન માલિક રضى الله عنه થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, અલ્લાહની હરામ કરેલ વસ્તુઓથી બચનાર અને તેના હુકમો પર અમલ કરવાવાળા યુવાનથી અલ્લાહ ફર્માવે છે, તારા માટે ૭૦ સિદ્દીકોનો સવાબ છે.

(અત્તરગીબ ફી ફઝાઈલે આમાલ, પેજ : ૭૮)

★ ઈબાદત કરવાવાળા જવાનની ફઝીલત ★

હઝરત સૈયદના અનસ બિન માલિક રضى الله عنه રિવાયત ફર્માવે છે કે નબીએ અકરમ નૂરે મુજસ્સમ ﷺ નો ઈર્શાદ છે :-

"સવારના સમયે ઈબાદત કરવાવાળા નૌજવાનને ઘડપણમાં ઈબાદત કરવાવાળા વૃદ્ધ પર એવી ફઝીલત હાંસલ છે કે જેવી રસૂલોને બધા જ લોકો પર." (જમઉલ જવામિઅ, ૫/૫૩૨, હદીષ : ૧૪૭૮૮)

★ યુવાનીમાં તૌબાની ફઝીલત ★

નબીએ અકરમ નૂરે મુજસ્સમ ﷺ નો ઈર્શાદ પાક છે : "જવાનીમાં તૌબા કરવાવાળો શખ્સ અલ્લાહનો મહબૂબ છે." (કન્ઝુલ ઉમ્માલ, કિતાબુતૌબા, ૪/૨૦૮)

★ નબીએ કૌનૈન ﷺ નો આખરી અમલ ★

હુઝૂર ﷺ એ પોતાની જિંદગીનો છેલ્લો અમલ નૌજવાન સહાબી હઝરત ઓસામા બિન ઝૈદ રضى الله عنه ની નિગરાનીમાં લશ્કર મોકલવાનો કર્યો. (ઇબ્ને ઈસહાક)

આનાથી હુઝૂર ﷺ ની જિહાદથી મહોબ્બત અને નવયુવાનો પર આપ ﷺ ના ભરોસાનો અંદાજો થાય છે. આવી જ રીતે હુઝૂર ﷺ એ જિહાદના સબબથી જ નવયુવાન હઝરત અલી રضى الله عنه "અસદુલ્લાહ" અને

નવયુવાન ખાલિદ બિન વલીદ رضي الله عنه ને "સૈફુલ્લાહ" કહ્યા.

(અલ કામિલ ફિતારીખ, ૨/૨૫૭)

આનાથી જાણવા મળ્યું કે આજના નવયુવાનોના ખત્મા પર ખૂબ મોટી જવાબદારી છે કે તે હુઝૂર عليه الصلوة والسلام ની તા'લીમાતની રોશનીમાં પોતાના કિરદાર અને અમલને એટલો ઊંચો કરે કે તે અલ્લાહના ત્યાં ખુશખુશાલ થઈ શકે.

★ વર્તમાન સમયની ચેલેંજ ★

દરેક પ્રકારના અધર્મતાવાળા અને બેકાર ખયાલોના વિરુદ્ધ નૌજવાન, ઈલ્મી ફિક્કી અને અફીદા સંબંધી જિહાદ કરે ત્યારે જ તજદીદ તથા દીનને જીવંત કરવાનો ખ્વાબ ત્યારે જ પરિપૂર્ણ થઈ શકે છે. અત્યારે દરેક બાજુ બેદીની અને નાસ્તિકતાનો દોર ચાલી રહ્યો છે, પરંતુ અફસોસ ! કોઈ એવો નવજવાન નથી જે ઉસ્વએ નબવી અને સિદ્દીકીને અપનાવી આ તુફાનના વિરુદ્ધ ઉભો થાય કે હાલના યુવાનોની આ સૌથી મોટી સંયુક્ત જવાબદારી છે.

પછી આ બધા કામો અને જવાબદારીઓથી આજનો નવયુવાન ત્યારે છૂટી શકે છે જ્યારે તેનામાં પાકુ ઈમાન, રસૂલ عليه السلام ની પયરવી અને ખાસ કરીને ઈખ્લાસથી ભરપુર હોય. મોઅલિમે કાયનાત عليه السلام એ પોતાના સમયના નવજવાનોને શરીરની પવિત્રતા, ખુશૂઅ તથા ખુઝૂઅ, દિલની નરમી, નિગાહોની પાકીઝગી અતા ફર્માવી. તેમની ભૌતિકતાથી બચાવી રૂહાનિયતથી દૂર થતા બચાવ્યા. અને ખ્વાહિશોને અનુસરવાથી છૂટકારો અપાવ્યો અને તે નૌજવાન તે જ નબવી તા'લીમાતની રોશનીમાં પોતાની જવાબદારીઓને નિભાવતા રહી આખી દુનિયામાં છવાઈ ગયા. નબીએ પાક عليه السلام નો પૈગામ આજે પણ જીવંત અને તાજો છે. તા'લીમાતે નબવી عليه السلام માં એટલી તાકાત તથા આકર્ષણ છે કે આજે પણ છે કે તે દિલ અને નિગાહની દુનિયા બદલીને રાખી દે. એ તા'લીમાતને અપનાવીને જ આજનો નૌજવાન પૂરી દુનિયાને ઈમાન પરવર, સુફૂન આવાર, દીનની રોશનીઓથી મુનવ્વર કરી શકે છે.

ડૉ. ઈફ્બાલ નવજવાનોને કહે છે :-

કુવતે ઈશક સે હર પસ્ત કો બાલા કર દે
દેહર મેં ઈસ્મે મુહમ્મદ ﷺ સે ઉજાલા કર દે

★ મુસ્લિમ નવજવાનોનાં કારનામાં ★

મદની તાજદાર ﷺની સાથે સહાબાએ કિરામને જે ઈશક અને કુર્બાન થવાનો જઝબો હતો તેનું દષ્ટાંત આખી દુનિયા પેશ ન કરી શકે. અહીંયાં કેટલાક વાકિયાત લખીને બતાવવામાં આવે છે કે નબીએ કૌનૈન ﷺના સહાબાઓ આપના પર ફિદા થવા માટે દરેક વખતે એવી રીતે તૈયાર રહેતા હતા કે જેવી રીતે પરવાનો શમ્અ પર પોતાની જાન કુર્બાન કરવા માટે તૈયાર રહે છે. આજે તમામ મુસલમાનોએ ખાસ કરીને આપણા નૌજવાનોએ એ જાનિધારીનો જઝબો અને આજ્ઞાપાલનનો શોખ પોતાની અંદર પેદા કરવાની જરૂરત છે.

ઉહદની જંગમાં નબીએ કરીમ ﷺનો ચેહરો મુબારક ઝખ્મી થયો તો હઝરત માલિક બિન સિનાન رضی اللہ عنہએ આગળ વધીને લોહીને ચૂસી લીધું અને અદબના ખયાલથી ચૂસેલા લોહીને જમીન પર ફેંકવું ગવારા (પસંદ) ન કર્યું અને તે પી ગયા. એના પર નબીએ કરીમ ﷺએ ફર્માવ્યું, કે જે શખ્સ કોઈ એવા આદમીને જોવા માગે જેનું લોહી મારા લોહીથી મળેલું છે, તો તે માલિક બિન સિનાનને જોઈ લે ! ત્યાર પછી હઝરત માલિક رضی اللہ عنہએ ખૂબ જ બહાદુરી સાથે લડીને શહાદત હાંસલ કરી. (સિયરે ઈન્સારેહ, ૧/૧૮૫)

હઝરત સઅદ બિન રબીઅ رضی اللہ عنہ ઉહદની જંગમાં ખૂબ જ ઝખ્મી થઈ ગયા હતા. જંગ પછી નબીએ કરીમ ﷺએ હઝરત ઉબય બિન કઅબને તેમનો હાલ જાણવા માટે મોકલ્યા. તે શોધતા શોધતા ખૂબ મુશ્કેલીથી તેમની પાસે પહોંચ્યા. હઝરત સઅદ رضી اللہ عنہ તે સમયે નઝઅની હાલતમાં હતા. હઝરત ઉબયએ તેમને કહ્યું, કોઈ પૈગામ હોય તો આપો. તે સમયે આપે જે પૈગામ આપ્યો તે એ હતો કે, મારા ભાઈ મુસલમાનોને મારો પૈગામ પહોંચાડી આપશો અને મારી કૌમથી કહેશો કે જો તમારા જીવનમાં રસૂલુલ્લાહ ﷺને કોઈ તકલીફ પહોંચી તો યાદ રાખશો કે ખુદા તઆલાની સામે તમારો કોઈ

જવાબ સાંભળવામાં નહીં આવે. આ શબ્દો કહ્યા અને જાન જાને જાનાંને સુર્પુદ કરી દીધી. (મોઅત્તા, કિતાબુલ જિહાદ, બાબુત્તરગીબ ફિલ જિહાદ)

એકવાર નબીએ કરીમ ﷺ એ એક ગામડિયાથી ઘોડો ખરીદ્યો, અને સોદો થઈ ગયો, પરંતુ લોકોને તેની ખબર ન હતી. જેથી જ્યારે હુઝૂર તશરીફ લઈ જઈ રહ્યા હતા તો કોઈએ તેને વધારે કિંમત આપી. તેને થયું કે નબીએ કરીમ ﷺ ની સાથે જે સોદો થયો છે તેને કોઈ બહાનાથી તોડી નાખુ. જેથી તેણે હુઝૂર ﷺ ને અવાજ આપી કે તમે ઘોડો લેતા હોવ તો લઈ લો બાકી હું બીજા કોઈને વેચી નાખીશ. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે, તું તો મને ઘોડો વેચી ચૂક્યો છે ! અને સોદો પાકો થઈ ગયો છે. પરંતુ તેણે ન માન્યુ અને કહ્યું, કદાપિ નહીં ! મેં કોઈ સોદો નથી કર્યો ! જો તમે કહેતા હોવ કે સોદો થઈ ગયો છે તો કોઈ સાક્ષી લાવો ! તે જ સમયે એક સહાબી હઝરત ખુઝૈમા બિન ધાબિત ત્યાં આવ્યા અને આ વાતચીત સાંભળી. જ્યારે સરકાર ﷺ થી આ શખ્સે સાક્ષી માગ્યો તો હઝરત ખુઝૈમાએ આગળ આવી કહ્યું કે હું ગવાહ છું કે એ સોદો થઈ ચૂક્યો છે ! નબીએ પાક ﷺ એ તેમનાથી પૂછ્યું કે તમે કઈ રીતે શહાદત (ગવાહી) આપો છો ? શું તમે સોદો થયો તે સમયે હાજર હતા ? તો તેમણે જવાબ આપ્યો, યા રસૂલુલ્લાહ ! ﷺ જ્યારે અમે તમારા પર ઈમાન લાવ્યા છીએ તો એ વાત પર ભરોસો કરીને ઈમાન લાવ્યા છીએ કે હુઝૂર ﷺ સાચાબોલી તથા પાકબાઝ છે. અને જ્યારે આવી ખાસ વાતોમાં તમારી સચ્ચાઈને માની લીધી છે તો પછી આવી નાની વાતમાં તમે સાચા હોવાને માનવામાં કોઈ સંકોચ કઈ રીતે થઈ શકે છે ?! (મુસ્નદે અહમદ બિન હંબલ, ૫/૨૧૫)

જંગે ઉહદ પછી નબીએ કૌનૈન ﷺ ની ખિદમતમાં હાજર થઈ પોતાના કબીલાઓમાં દીનની તા'લીમ માટે ફારીઓ (કુર્આન પઢનારા) મોકલવાની દરખાસ્ત કરી અને પછી તેમને સાથે લઈ જઈને બીરે મઝીના સ્થળે શહીદ કરી દીધા. તે ૭૦ ફારીઓમાંથી ફક્ત બે જીવંત બચ્યા હતા તેમને કાફિરોએ ફેદ કરી લીધા હતા અને તેમાંથી એક હઝરત જૈદ હતા જેમને સફવાન બિન ઉમય્યાની પાસે વેચી દેવામાં આવ્યા. સફવાને તેમને પોતાના બાપનો કાતિલ

સમજી એટલા માટે ખરીદ્યા હતા કે શહીદ કરી પોતાનો બદલો લઈ ઠંડક મેળવે. જેથી તેણે તેમને શહીદ કરવાની તૈયારીઓ કરી. તેમને કતલગાહમાં લઈ જવામાં આવ્યા અને બિલ્કુલ તે સમયે જ્યારે તે મોતના ખોળામાં બેસવા તૈયારીમાં હતા, તો એક શખ્સે કહ્યું, તમારો શું વિચાર છે કે જો આ સમયે તમારી જગ્યાએ મુહમ્મદ ﷺ અમારા કુબજામાં હોય અને તમે તમારા ઘરમાં આરામથી પત્ની, બાળકો સાથે બેઠા હોય, આ વાત પસંદ છે કે નહીં?! હઝરત ઝૈદ رضی اللہ عنہએ ખૂબ જ હિંમત અને બેબાકીથી જવાબ આપ્યો, આ તમે શું કહી રહ્યા છો?! નબીએ પાક ﷺ નું નઝીઝુબિલ્લાહ! જાલિમોના પંજામાં રહીને કેદ બનીને કતલગાહમાં ઉભુ રહેવું તો દૂરની વાત! ખુદાની કૃપા! હું તો એ પણ ન સહી શકું કે મુહમ્મદે અરબી ﷺના પગોમાં કાંટો વાગે અને હું ઘરમાં બેસેલો રહું! અબૂ સુફ્યાન આ જવાબ સાંભળી આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ ગયા અને કહેવા લાગ્યા, મુહમ્મદ ﷺના સાથી તેમનાથી જેટલી મહોબ્બત કરે છે, દુનિયામાં તેનું કોઈ ઉદાહરણ નથી મળી શકતું. (સિયરે અન્સાર, ૧/૩૬૩)

★ હુઝૂર ﷺના આરામનો ખયાલ ★

સહાબાએ કિરામ સફર અને હજર (મફામ)માં રસૂલુલ્લાહ ﷺની હિફાઝતનો ખાસ ખયાલ રાખતા હતા. એક સફરના મોકા પર એક જગ્યાએ રોક્યા તો રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવ્યું કે પાણીની વ્યવસ્થા કરી લો, નહીં તો સવારમાં તકલીફ ઉઠાવવી પડશે. જેથી લોકો પાણીની શોધમાં આમતેમ નીકળી ગયા. રસૂલુલ્લાહ ﷺ પોતાની ઊંટ પર તશરીફ રાખેલા હતા એવામાં ઊંઘ આવી, આપ સૂઈ ગયા. હઝરત અબૂ ફતાદા رضی اللہ عنہ સાચવણી માટે પાસે બેસી રહ્યા અને હુઝૂર ﷺ ઊંઘમાં જે બાજુ ઝુકતા અબૂ ફતાદા એ તરફ સહારો આપી દેતા જેથી હુઝૂર ﷺના આરામમાં ખલેલ ન પડે. એકવાર જો સહારો આપ્યો તો હુઝૂરની આંખ ખુલી ગઈ અને આપે ફર્માવ્યું, અબૂ ફતાદા! તમે ક્યારથી મારી સાથે છો? તેમણે જવાબ આપ્યો સાંજથી. આપ ﷺએ ફર્માવ્યું, અલ્લાહ તમારી હિફાઝત કરે જેવી રીતે તમે તેના

રસૂલની હિફાઝત કરી છે. (મુસ્નદે અહમદ ઈબ્ને હંબલ, ૫/૨૮૮)

હઝરત અનસ રઝી અલ્લેએ આઠ દસ વરસની ઉમરમાં નબીએ કરીમ ﷺની ખિદમત માટે રાખવામાં આવ્યા પરંતુ એ નાની કુમળી વયના છતાં આપ નબી ﷺ પર પરવાના જેમ ફિદા હતા. અને ખૂબ જ મહોબ્બત અને ઈખ્લાસ સાથે પોતાની ફર્જો અદા કરતા હતા, ત્યાં સુધી કે ફજરની નમાઝ પહેલાં ઉઠી મસ્જિદે નબવીમાં પહોંચતા અને હુઝૂર ﷺના આવતા પહેલાં હુઝૂર ﷺ માટે પાણી વગેરેની વ્યવસ્થા કરી હાજર રહેતા.

(સિયરે અન્સાર, ૧/૧૬૮, ૧૬૯)

હઝરત અબૂ તલ્હા રઝી અલ્લેએ ૨૦ વરસની ઉમરમાં ઈસ્લામ કબૂલ કર્યો હતો. જંગે ઉહદમાં જ્યારે કેટલાક મુસલમાનોની ભૂલને કારણે કાફિરોએ બીજીવાર હુમ્લો કર્યો તો નબીએ કરીમ ﷺની આસપાસ ખૂબ જ ઓછા આદમી રહી ગયા હતા. હઝરત તલ્હાએ તે સમયે ખૂબ જ હિંમત અને જાનિષારીનો જઝબો પેશ કર્યો અને પોતાની જાન પર ખેલીને હુઝૂર ﷺની હિફાઝત કરતા રહ્યા. દુશ્મન તરફથી જે તીર આવતુ તેને પોતાના એક હાથથી રોકતા હતા અને જ્યારે ભાલો આવીને લાગતો તો હાથને આમ તેમ હલાવવો તો દૂર રહું, મોઢાથી ઉફ પણ ન કરતા હતા, ક્યાંક એવું ન થાય કે કોઈ હરકત થાય અને હાથ સામેથી હટી જાય અને કોઈ રીતે રસૂલે કરીમ ﷺને તકલીફ પહોંચી જાય. આપે એક હાથ પર એવાં તીર ખાધાં કે તે બિલકુલ સુન થઈ ગયો !

જંગે બદરમાં રસૂલુલ્લાહ ﷺએ અલ્લાહના ઈર્શાદને ધ્યાનમાં રાખીને સહાબાએ કિરામને એ ખબર આપી ન હતી કે સાચે જ કોઈ જંગ થવાની છે. જ્યારે મદીનાથી બહાર આવી ગયા તો સહાબાએ કિરામને ભેગા કરી તેમને બધી હાલતો બતાવી અને તેમનાથી સલાહ લીધી કે હવે આપણે શું કરવું જોઈએ. વધુ પડતા સહાબાએ જોશ ભરી તકરીરો કરી અને કહ્યું કે અમારો માલ અને અમારી જાન બધુ અલ્લાહની રાહમાં હાજર છે, અમે દરેક સમયે અને દરેક મેદાનમાં ખિદમત આપવા તૈયાર છીએ. પરંતુ રસૂલુલ્લાહ ﷺએ

ફરી ફર્માવ્યું કે સલાહ આપો ! શું કરવું જોઈએ ? વધુ એક સહાબી હઝરત મિકદાર બિન અસ્વદે ખૂબ જ પૂરજોશ તકરીર કરતાં કહ્યું, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ અમે હઝરત મૂસાના સહાબાની જેમ એવું નહીં કહીએ કે, જાવ ! તમે અને તમારો રબ લડો ! અમે અહીંયા બેસીએ છીએ. બલ્કે આપ જ્યાં પણ ચાહો અમને લઈ જાવ અમે તમારી ડાબી અને જમણી બાજુ લડીશું, આગળ લડીશું પાછળ લડીશું, અને દુશ્મન તમારા સુધી નહીં પહોંચી શકે, ત્યાં સુધી કે અમારી લાશો પરથી પસાર ન થાય. પરંતુ આ તકરીરો છતાંય રસૂલલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે લોકો ! સલાહ આપો ! શું કરવું જોઈએ ? ! આના પર એક અન્સારી હઝરત સઅદ બિન મઆઝે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ﷺ ! કદાચ આપનું સંબોધન અમારી બાજુ છે, અને વાત પણ હકીકતમાં એ જ હતી. અંસારી સાથે વાયદો પણ એ હતો કે મદીનામાં હુમલો થવાની સ્થિતિમાં એ બચાવ કરશે અને હવે મદીનાની બહાર જંગ થવાની શક્યતા હતી. રસૂલલ્લાહ ﷺ ને આ વાયદાનો ખૂબ ખયાલ હતો, અને આપ ચાહતા ન હતા કે અંસારને એનાથી વધારે મજબૂર કરું જેટલી જવાબદારી ઉઠાવવાનો તેમણે વાયદો કર્યો હતો. એટલા માટે આપ અંસારનો મશ્વરો (સલાહ) જાણવા માગતા હતા. હઝરત સઅદે અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ ખુદાની કૃપા ! વાયદાનું શું કહેવું ! એ તો ત્યાં સુધી હતો કે જ્યારે અમને તમારી પૂરી પહેચાન ન હતી, હવે તો અમે તમને જાતે જોઈ ચૂક્યા છીએ એટલા માટે તમે જ્યાં કહેશો ત્યાં આપની સાથે આવીશું, અને કૃપા છે એ જાતની જેણે તમને સચ્ચાઈ સાથે મોકલ્યા, જો તમે અમને સમદરમાં કૂદવાનું કહો તો અમારામાંથી એક પણ પાછો નહીં હટે. (સીરતુલ ઈબ્ને હિશામ, ઝિક્રે ગઝવએ બદર)

પહેલા પણ એ વર્ણન કરી દેવામાં આવ્યું છે કે સહાબાએ કિરામ રસૂલલ્લાહ ﷺ ની હિફાઝતનો ખાસ ખયાલ રાખતા હતા. ઓહદની જંગમાં તે ખાસ નાઝુક સમયે જે લોકોએ પોતાની જાન પર ખેલીને પોતાના મહેબૂબ ﷺ ની હિફાઝતની સઆદત હાંસલ કરી તેમાં એક હઝરત અબ્દુર્રહમાન બિન ઔફ હતા. આ જંગમાં આપના શરીર પર ૨૦ ઘા લાગ્યા, પરંતુ આપે પગ પાછા ન હટાવ્યા. પગમાં એક એવો ઘા થયો હતો કે તે ઘા ભરાઈ જવા છતાંય તેની અસર કાયમ રહી અને હમેશાં માટે પગ લંગડો થઈ ગયો હતો.

રસૂલુલ્લાહ ﷺ જ્યારે પણ બહાર તશરીફ લઈ જતા તો વધારે પડતા હઝરત અબ્દુરહમાન પણ પાછળ પાછળ થઈ જતા હતા. એક રણમાં પહોંચીને હુઝૂર ﷺ સજદામાં જતા રહ્યા અને એટલો લાંબો સજદો કર્યો કે હઝરત અબ્દુરહમાનને ખ્યાલ આવ્યો કે કદાચ રૂહે પાક નીકળી ગઈ ! મહોબ્બતના કારણે આ ખ્યાલ આવતાં જ બેતાબ (બેચેન) થઈ ગયા અને ગભરાઈને નઝદીક આવ્યા. પગરવ સાંભળીને નબીએ પાક ﷺએ માથુ મુબારક ઉઠાવ્યું અને પૂછ્યું કે શું વાત છે ? હઝરત અબ્દુરહમાને પોતે ગભરાઈ જવાનું કારણ બતાવ્યું, તો રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવ્યું કે આ શુકનો સજદો હતો, કેમ કે અલ્લાહ તઆલાએ મારાથી ફર્માવ્યું કે જે શખ્સ મારા પર દુરૂદ મોકલશે તે ખુદ (અલ્લાહ તઆલા) તેના પર દુરૂદ મોકલશે.

(મુસ્નદે અહમદ બિન હંબલ, ૧/૧૮૧)

હઝરત ઝૈદ બિન હારિષ જે એક સારા ખાનદાનના બાળક હતા પરંતુ સંજોગ એવો થયો કે ડાકૂઓના એક ગૃપે બાળપણમાં જ તેમની આઝાદીને છીનવી લઈ તેમને ઈકાઝના બજારમાં વેચવા માટે લઈ ગયા. જ્યાં હકીમ બિન હિઝામે ખરીદીને પોતાની ફોઈ હઝરત ખદીજાની સામે પેશ કર્યા, અને આ રીતે આપ રસૂલુલ્લાહ ﷺની પાસે પહોંચ્યા.

એકવાર તેમના કુટુંબના કેટલાક લોકો હજજાના સમયે મક્કામાં આવ્યા તો તેમને ઓળખી લીધા અને જઈને તેમના પિતાને ખબર કરી જેના પર પિતાનું ખુશ થવું એ વ્યાજબી વાત છે. જેથી તેઓ પોતાના ભાઈઓને સાથે લઈ મક્કા પહોંચ્યા અને રસૂલુલ્લાહ ﷺથી ખૂબ જ કાકલૂદી કરી કહ્યું કે, મારા પુત્રને આઝાદ કરી દો અને જે ફિદિયો ચાહો તે લઈ લો ! રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવ્યું કે ફિદિયાની જરૂર નથી, ઝૈદને બોલાવીને પૂછી લેવામાં આવે, જો તે જવા ચાહે તો મને કોઈ વાંધો નથી.

હઝરત ઝૈદને બોલાવવામાં આવ્યા. રસૂલુલ્લાહ ﷺએ તેમનાથી પૂછ્યું કે શું તું આ લોકોને જાણે છે ? તેમણે જવાબ આપ્યો કે હા ! આ મારા પિતા અને કાકા છે. રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવ્યું, જો તમે આ લોકો સાથે જવા માગતા હોવ તો જઈ શકો છો. દરેક શખ્સ અંદાજો લગાડી શકે છે કે બાળપણમાં

જ માતા પિતા, નજીકના સગાવહાલાઓથી દૂર થઈ ગયા પછી, આ લાંબા સમયની માયૂસી પછી જ્યારે પાછા તેમને મળવાનો મોકો મળે અને પછી પોતાના પ્યારા વતનમાં જઈ મા બાપ, ભાઈ, બહેન, અને સગાં વહાલાં, દોસ્તો અને બાળપણના સાથીઓ સાથે આઝાદીથી મળવા જવાની કોઈ અડચણ ન હોય તો તેના જઝબાત તે સમયે કેવા હોય શકે છે ?! સામે પિતા અને કાકા ઉભા હતા અને એ યફ્રીન સાથે તેમનાં દિલ ભરેલાં હતાં કે અમારો છોકરો હવે અમારી સાથે આવશે, જુદાઈની સબ્ર અને પરીક્ષા પૂરી થવાની છે, અને પછી એની કોઈ શક્યતા પણ નહીં હોય, તે આખી જિંદગી અમારી પાસે જ રહેશે. તેઓ એવું વિચારી પણ શક્તા ન હતા કે જ્યારે જૈદને રસૂલુલ્લાહ ﷺ જવાની છૂટ આપી રહ્યા છે તો તેને તેમાં કોઈ ખચકાટ હોઈ શકે છે. પરંતુ હઝરત જૈદએ જવાબ આપ્યો કે, હું હુજૂર પર કોઈને મહત્વ ન આપી શકું ! તમે જ મારા માતા અને પિતા છો, તમારો દર છોડી હું ક્યાંય જવા નથી માગતો. આ જવાબ સાંભળીને તેમના પિતા અને કાકા ખૂબ જ આશ્ચર્યમાં પડી ગયા, અને તેમણે કહ્યું, શું તું અમારા કરતા ગુલામીને મહત્વ આપે છે ?! હઝરત જૈદે કહ્યું કે, હા ! મને આ ઝાતે પાકમાં એ ખૂબીઓ જોવા મળી છે કે તેમના પર હું કોઈને મહત્વ આપી શકતો નથી. (શરહે ઝુફ્રાની, અલ ફસ્લુલ બામિસ વગેરે સીરતની કિતાબો)

હે મિલ્લતના નૌજવાનો ! રસૂલે અકરમ તાજદારે મદીના ﷺથી અતૂટ મહોબ્બત કરો, તેમની જ મહોબ્બત દુનિયા તથા આખિરતમાં કામ આવશે. પોતે પોતાની જાતને ગૈર છોકરીઓની મહોબ્બતથી બચાવો, કેમ કે એ તમારી દુનિયા અને આખિરત બંને તબાહ થવાનો સબબ બની શકે છે.

★ બદરની જંગમાં નવજવાનોની કિરદાર ★

મુસલમાનો અને કાફિરો વચ્ચે જે પહેલી જંગ થઈ તેનું નામ જંગે બદર છે. કાફિરોએ આ જંગ મુસલમાનો પર જબરદસ્તીથી લાદી હતી. તેઓ એવું યાહતા ન હતા કે ફક્ત એક સાચા મઅબૂદની ઈબાદત થાય, તેઓ ફક્ત એવું યાહતા હતા કે મક્કામાં મૂર્તિઓની પૂજા બંધ ન થાય અને આખા અરબની

કૌમ મૂર્તિપૂજક રહે, કેમ કે તે જ તેમના બાપ દાદાઓનો મઝહબ હતો. તૌહીદની દા'વત આપવાને કારણે તેઓ મુસલમાનોના ખૂનના પ્યાસા થઈ ગયા. આવી હાલત જોઈને હુઝૂર નબીએ રહમત ﷺ એ અલ્લાહના હુકમથી મુસ્લિમ ઉમ્મતને હિજરત કરવાનો હુકમ આપ્યો. જેથી મક્કાથી તમામ મુસલમાનો હિજરત કરી મદીના પહોંચી ગયા. મદીના પહોંચીને પણ કાફિરોએ મુસલમાનોને 'ચેનથી ન રહેવા દીધા. અને તેમને નવી જમીન પર જવાને બે વર્ષ પણ પસાર ન થયાં હતાં કે મક્કાના કાફિરોએ મુસલમાનોની વસાહત પર હુમલો કરી દીધો.

હઝરત અનસ રઝી અલ્લાહુ એનું બયાન છે કે નબીએ કરીમ ﷺ એ લોકોને જંગ માટે તૈયાર કર્યા. ઐતિહાસિક રિવાયતો મુજબ મુસલમાનોનો કાફલો જેમાં સંખ્યા ૩૧૩ હતી, તેમાં અન્સાર અને મુહાજિરીન પણ ભેગા હતા. અને કબીલાઓમાં અવસ અને ખઝરજ પણ સામેલ હતા. આ કાફલાની સાથે ૬૦ ઊંટ, ૩ ઘોડા, ૬૦ બખ્તર અને થોડી તલવારો હતી. જ્યારે કે દુશ્મનોની સંખ્યા એક હજાર હતી અને તેઓ દરેક રીતે સજ્જ હતા. તેમની પાસે ૭૦૦ બખ્તરો, ૭૦ ઘોડાઓ, અસંખ્ય, બે હિસાબ તલવારો અને ભાલાઓ હતા. આ કાફિરો અબૂ સુફ્યાનની સરદારીમાં આવ્યા હતા. અને આ બંને ફૌજનો આમનો સામનો ૧૭ રમઝાન મુબારકમાં ૨ હિ.સ. બદરના મકામે થયો. ૩૧૩ મુસલમાનોનું આ નાનું લશ્કર આ જંગમાં જે જોશ અને ખરોશ સાથે લડ્યું એ જોવા લાયક હતું ! તેમણે પોતાનાથી ત્રણ ઘણા લશ્કરને એક જ દિવસમાં હરાવી દીધું. (અઝ : સીરતે મુસ્તફા ﷺ, તેમજ અન્ય કિતાબો)

★ નૌજવાનો માટે કેટલીક માર્ગદર્શક વાતો ★

- ❑ નૌજવાનો પોતાની જિંદગીના મકસદને ઓળખે.
- ❑ અલ્લાહ અને રસૂલ ﷺ ની મહોબ્બત અને ઈતાઅતમાં જિંદગી પસાર કરવાનો પાકો ઈરાદો કરે.
- ❑ દરેક હાલતમાં અલ્લાહ ﷻ ની મદદ પર ચક્રીન રાખે અને વસવસા અને માયૂસીથી બચે.

- ❑ દરરોજ પોતાના ઝમીરની અદાલતમાં પોતાનો હિસાબ કરે.
- ❑ જિંદગીના દરેક મામલાઓમાં ઈન્સાફ કરે. સમય, મહેનત, શિક્ષણ, ફર્જો, ઈબાદતો, મામલાઓ, દરેક હક્ક જે મુસલમાનો પર લાગુ પડે છે તેમાં ઈન્સાફ કરે.
- ❑ આપણા કામચાબ અસ્લાફ (પૂર્વજ બુઝુર્ગ)ને પોતાનો આઈડિયલ બનાવે, નબીએ કરીમ ﷺની ઝાતે અફ્દસ સૌથી મોટી આઈડિયલ છે. અને બીજા સલફે સાલેહીન (પૂર્વજ બુઝુર્ગો)ની જિંદગીને પોતાનો નમૂનો બનાવે.
- ❑ પોતાની આસપાસની દુનિયા, તેમાં જોવામાં આવતાં રહસ્યો તથા રાઝો અને હફીફ ચિંતન મનન કરે.
- ❑ પોતાનો અમલ પોતાની વાણી પ્રમાણે કરે. વાણી તથા વર્તનમાં વિરોધાભાસ ન થવા પામે.
- ❑ દા'વત તથા તબ્લીગ કરે, ઈલ્મ હાંસલ કરવાનું ન છોડે, બલ્કે દીનની તબ્લીગ માટે ઈલ્મી, ફિક્કી લાયકાતો વધારવી મહત્વના હેતુઓમાંથી છે.
- ❑ પોતાના બયાન (સ્પીચ)ની પદ્ધતિ બેહતર બનાવે, તેમજ આપના પ્રવચનમાં દલીલો, સાબિતીઓ અને પુખ્તગી હોય.
- ❑ ફુરસદના સમયોમાં પોતાના ઘરોમાં મજલિસોનું આયોજન કરે જેમાં સગાં, દોસ્તો સાથે વર્તમાન હાલતના વિષયો પર ચર્ચાઓ કરે.
- ❑ ખ્યાતિ હાંસલ કરવાની અને અમીર બનવાની યોજના ન કરે, બલ્કે સારા મુસલમાન બને તો આપોઆપ કામચાબ થઈ જશે.
- ❑ આપના મસાઈલ ચાહે તા'લીમી, માન્યતાને લગતા, સામાજિક, આર્થિક અથવા રાજનૈતિક હોય તેને ઈસ્લામ ધર્મની રોશનીમાં હલ કરવાની કોશિશ કરે.
- ❑ વર્તમાનકાળ મીડિયાનો કાળ છે, શરઈ હદોમાં રહીને એના ઝરીયા દીનની દા'વત તથા પ્રચાર પ્રસાર પર ધ્યાન આપે અને બેકાર કામોથી બચીને સમય તથા નફસની હિફાઝત કરે.

- ❑ આઝાદીના નામ પર બેહયાઈથી બચે, ન દીને ઈસ્લામમાં એવી આઝાદીને અવકાશ છે અને ન એવી બેહયાઈને. પાકદામની અને હયાનો માર્ગ અપનાવે.

શરીર સ્વાસ્થ્ય તથા તંદુરસ્તીને ઉત્તમ જાણો

પ્રિય વાંચકો ! શારીરિક તંદુરસ્તી અલ્લાહની મહાન નેઅમત છે. આ નેઅમતની પણ ફરદ કરવી જોઈએ. જો માણસ કોઈક કારણે માનસિક રીતે સ્વસ્થ ન હોય તો તેની અસરો પૂરા શરીર પર લાગુ પડે છે. કેમ કે દિમાગ જ માણસની સર્વ શારીરિક વ્યવસ્થાને કન્ટ્રોલ કરે છે. દિમાગી કમજોરી અથવા બીમારીના કારણે જ ઘણી બધી પટ્ટાને લગતી, મનોવૈજ્ઞાનિક તથા શારીરિક બીમારીઓ જન્મ લે છે.

વિના શંકાએ હક્ક મઝહબ ઈસ્લામ આપણી ભૌતિક ભલાઈ તથા શારીરિક તંદુરસ્તીના માટે પણ એક બેહતરીન અને સંપૂર્ણ જીવન બંધારણ છે. તેની તા'લીમાત પર અમલ કરવાથી ન કેવળ આપણે અખ્લાકી તથા રૂહાની અને રાજનૈતિક તથા આર્થિક જિંદગીમાં પ્રગતિ હાંસલ કરી શકીએ છીએ, બલકે શારીરિક રીતે પણ તંદુરસ્તી તથા શક્તિની દોલતથી પણ માલામાલ થઈ શકીએ છીએ. કુર્આની તા'લીમાત તથા હુકમો અને સીરતે પાક ﷺ એ જાતના ઘડતર તથા સમાજની પરિપૂર્ણતાનો બેહતરીન ઝરીયો છે.

હુઝૂર તાજદારે મદીના અરવાહુના ફિદા عَلَيْهِ السَّلَام અંદાજે ઈર્શાદ ફર્માવ્યો : "સૈયદના અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ رضی اللہ عنہما થી રિવાયત છે. આપે ફર્માવ્યું કે નબી અકરમ علیه الصلوٰة والسلام એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, બે નેઅમતો એવી છે કે મોટાભાગે લોકો એનાથી ગફલતમાં રહે છે : તંદુરસ્તી અને ફુરસદ.

મિસરના ખોરાકોના નિષ્ણાત અને જાડાપણાનો ઈલાજ કરનાર ડૉ. અમ્માદ ફહમીએ ટી.વી. ઈન્ટરવ્યુમાં બતાવ્યું કે માનવ તંદુરસ્તીનું રહસ્ય કેવળ ત્રણ આયતોમાં છુપુ છે. તેમણે પ્રથમ આયત બતાવી : کُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا : (સૂરઅ અઅરાફ, આ. ૩૧)

આ આયતનો ખુલાસો કરતાં ડૉ. અમ્માદ ફહમીએ બતાવ્યું કે ડૉક્ટર મોટાભાગે મેંદી અને ચીકાશથી મના કરે છે, જ્યારે કે એ બંનેવ ચીજો માનવ સ્વાસ્થ્ય માટે પાયાનું મહત્વ ધરાવે છે, તેમણે કહ્યું કે અસલ ચીજ જેનાથી મના કરવામાં આવવું એ હદથી વધી જવું છે.

બીજી આયત બતાવતાં તેમણે કહ્યું : **وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ** "અને પાણી વડે દરેક જીવંત ચીજ પેદા કરી." (સૂરઅ અંબિયા, આ. ૩૦)

ડૉ. સાહબે કહ્યું કે, તરસ લાગે કે ન લાગે પાણી જરૂર પીઓ. ડોક્ટરી માપદંડ પ્રમાણે દરેક શખ્સ પોતાના વજનના દરેક કીલો પર ૩૦ મિલી ગ્રામ પાણી પીએ. દા.ત. જો કોઈનું વજન ૭૦ કિલો છે તો તે ૨૧૦૦ મિલી ગ્રામ એટલે બે લીટર અને ૧૦૦ ગ્રામ, લગભગ આઠ ગ્લાસ પાણી દરરોજ પીએ. એ જિગર, કીડની તથા દિલની સારી કારકીર્દી માટે અત્યંત જરૂરી છે. ડૉ. અમ્માદ ફહમીએ ત્રીજી આયત સૂરઅ નબાની આયત-૧૧ બતાવી છે : **وَجَعَلْنَا آيِنًا لِلنَّاسِ وَأَجَعَلْنَا الْوَهْجَ مَعًا شَاءَ** "અને રાતને પદમાં ઢાંકી અને દિવસને રોજગાર (રોજ) બનાવ્યો." (સૂ. નબા, ૧૦, ૧૧)

ડૉ. મૌસૂફે એની સ્પષ્ટતા કરતાં કહ્યું, રાતે જલ્દી સૂવામાં આવે અને સવારે જલ્દી ઉઠવામાં આવે. આ સૌથી શ્રેષ્ઠ નુસ્ખો છે જે આપને ન જાડા કરશે ન તો બીમાર કરશે.

★ હદીષમાં ભલાઈનો ઉલ્લેખ ★

કેટલીય હદીષોમાં આફિયત (ભલાઈ)નો ઉલ્લેખ થયેલો છે : હઝરત મઅઝા ઈબ્ને રિફાઆ رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે, હઝરત અબૂબક رضي الله عنه મિમ્બરે રસૂલ ﷺ પર ઉભા થયા, પછી રડવા લાગ્યા અને ફર્માવ્યું : ગયા વરસે આજના જ દિવસે રસૂલુલ્લાહ ﷺ આ મિમ્બર પર જલ્વા અફરોઝ થયા. પછી રડવા લાગ્યા. પછી ફર્માવ્યું, અલ્લાહથી અફ્વ (માફી) તથા આફિયત (ભલાઈ)નો સવાલ કરો કેમ કે ઈબ્લાસના કલમા પછી આફિયતના જેવી કોઈ ચીજ નથી અતા કરવામાં આવી. (અહમદ, તિર્મિઝી, અબ્વાબુદાવાત, બાબ ફી ફઝલુત્તૌબા વલ ઇસ્તિગફાર, ૫/૫૫૭)

એ જ કારણે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને પૂછવામાં આવ્યું કે, કઈ દુઆ અફઝલ છે ? તો આપ ﷺ એ જવાબ આપ્યો હતો કે, આફિયતની દુઆ.

હઝરત અનસ રઝી અલ્લાહુ અન્હી રિવાયત છે કે એક શખ્સ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની પાસે આવ્યો અને પૂછ્યું કે કઈ દુઆ અફઝલ છે ? ફર્માવ્યું, અલ્લાહથી દુનિયા તથા આખેરતની આફિયત (ભલાઈ)નો સવાલ કરો. આગલા દિવસે એ જ માણસ ફરી આવ્યો અને પોતાનો સવાલ દોહરાવ્યો : હે અલ્લાહના રસૂલ ! ﷺ કઈ દુઆ અફઝલ છે ? ફર્માવ્યું, તે જ જે તને કાલે બતાવી હતી. ત્રીજા દિવસે તે માણસ ફરી આવ્યો અને બોલ્યો, કઈ દુઆ અફઝલ છે ? રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જેને દુનિયામાં આફિયત (રાહત, ભલાઈ) અતા કરવામાં આવી, તેને અતા કરવામાં નહીં આવે આખેરતમાં કાંઈ સિવાય ભલાઈના." (તિર્મિઝી શરીફ)

ખૈરો આફિયતની દુઆની એ શાન છે કે તેની પાબંદી ન કેવળ ખુદ કરતા હતા બલકે પોતાનાં ઘરવાળાંઓને પણ તેની તાકીદ કરતા હતા.

હઝરત અબ્બાસ રઝી અલ્લાહુ અન્હી એ ફર્માવ્યું, મેં રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને કહ્યું, મને એવી ચીજના બારામાં બતાવો જેનો હું અલ્લાહથી સવાલ કરું ? ફર્માવ્યું, અલ્લાહથી આફિયત (ભલાઈ)નો સવાલ કરો. કેટલાક દિવસો પછી હું ફરી ગયો અને આપને પૂછ્યું, મને એવી ચીજના બારામાં બતાવો જેનો હું અલ્લાહથી સવાલ કરું ? ફર્માવ્યું, હે અબ્બાસ ! હે મારા કાકા ! અલ્લાહથી દુનિયા તથા આખેરતમાં ભલાઈનો સવાલ કરો.

(તિર્મિઝી શરીફ, અબ્વાબુદ્દા'વાત, ૫/૫૪૧)

રસૂલુલ્લાહ ﷺ ખુદ આફિયત (ભલાઈ) સિવાયની કોઈ દુઆ માગતા ન હતા.

હઝરત મઆઝ રઝી અલ્લાહુ અન્હી એ ફર્માવ્યું : રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ એક શખ્સને સાંભળ્યો કે તે સબ્રની દુઆ કરી રહ્યો છે. ફર્માવ્યું, શું તું અલ્લાહથી મુસીબત તથા આજમાઈશ માગી રહ્યો છે ?! જો સવાલ કરવો છે તો અલ્લાહથી

આફિયતનો સવાલ કર. (મુસ્નદે અહમદ, તિર્મિઝી, અબ્વાબુદા'વાત, ૫/૫૪૧)

જેથી જેણે અલ્લાહથી સબ્રનો સવાલ કર્યો તો તેને એ માલૂમ હોવું જોઈએ કે સબ્ર તકલીફ વિના નથી, અને તકલીફ માગી તો જાણે તેણે મુસીબત તથા આજમાઈશ માગી. એટલા માટે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ આ નસીહત કરી કે જ્યારે પણ અલ્લાહથી તેના ફઝલે અઝીમનો સાવલ કરો તો આફિયત (ભલાઈ, સુકૂન, રાહત)નો સવાલ કરો.

★ આફિયત શું છે ? અર્થ તથા મર્તબા ★

અરબી શબ્દકોશમાં આફિયત ઈસ્મ છે એ અફુવ્વનથી નીકળેલ છે. એનો મતલબ "સંપૂર્ણ સ્વાસ્થ્ય" છે અને તેના વિવિધ પ્રકારો છે :-

દીનના મામલામાં આફિયતથી મુરાદ ગુનાહો તથા બિદઅતો જેવી બાબતોથી બચવું, અને ફર્માબરદારીમાં સુસ્તીથી છૂટકારો પામવું છે. **દુનિયાના મામલામાં** આફિયતથી મુરાદ તેની બુરાઈ તથા મુશ્કેલીઓથી અલ્લાહની પનાહમાં આવવું છે. **ખાનદાનના મામલામાં** આફિયતથી મુરાદ બીમારી તથા ગુનાહોની અધિક્તાથી સલામતી છે. જ્યારે કે **માલી આફિયતથી** મુરાદ નિત નવી આર્થિક આફતોથી બચવું છે.

આફિયતના આ સર્વ પ્રકારોમાં દીની આફિયત (ભલાઈ) માણસના માટે સૌથી લાભદાયી છે, કેમ કે એ એટલી વિશ્વસનીય કે એના સમાન દુનિયામાં ખાસ કલમા પછી કોઈ નેઅમત નથી. એ ન કેવળ બંદાના ઈમાનને કાયમ રાખે છે બલકે અલ્લાહની પકડથી પણ બચાવે છે. જો માણસે સૌ આફિયતોમાંથી કોઈ આફિયતને પસંદ કરવી પડે તો દીનની આફિયતની સરખામણીમાં કોઈ આફિયતને ન પામશે, જે ન કેવળ અલ્લાહની પકડથી બચાવે છે બલકે બંદાઓની બુરાઈથી પણ બચાવે છે.

આફિયતના પ્રકારોમાં શારીરિક આફિયત પણ સામેલ છે, કેમ કે એ માણસની જિંદગી જ છે જેના કારણે માણસ સારી રીતે ઈબાદત કરી શકે છે અને પોતાના અન્ય કામોના માટે પણ પ્રયત્નો તથા જિદ્દો જેહદ કરી શકે છે.

એ જ પ્રમાણે એમાં ખાનદાનની ભલાઈ (આફિયત) પણ સામેલ છે જેથી કરીને અલ્લાહ તેમના દીન, અખ્લાક, તંદુરસ્તી, હાલતો, રોજી, માલ અને અન્ય દુનિયાવી નેઅમતોમાં બરકત રાખે.

★ આફિયત તથા મુસીબત ★

મુસીબત તથા આજમાઈશ અલ્લાહની પોતાની મખ્લૂકાતના માટે સુન્નત છે, અને અલ્લાહ તઆલાએ એનો ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં ઉલ્લેખ કર્યો છે. કેમ કે એ ક્યાં તો ગુનાહોનો કફ્ફારો છે અથવા પછી દરજાઓની બુલંદીનો ઝરીયો છે. માણસ મુસીબતમાં ક્યાં તો પોતાના ગુનાહોના કારણે સપડાય છે અથવા પછી અલ્લાહ પાક પોતાના બંદાઓની આજમાઈશ કરે છે. જેમ કે અંબિયાએ કિરામ તથા અવલિયાએ એઝામની આજમાઈશ થઈ કે જેથી તેમના દરજા બુલંદ થાય.

★ અંબિયાએ કિરામની આજમાઈશ ★

અંબિયાએ કિરામ હઝરાતને પણ અજમાવવામાં આવ્યા. હઝરત ઐયૂબ عليه السلام, હઝરત ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ عليه السلام, હઝરત મૂસા عليه السلام ની આજમાઈશ થઈ. હઝરત ઐયૂબ عليه السلام ને વિવિધ પ્રકારની બીમારીઓ વડે અજમાવવામાં આવ્યા. હઝરત ખલીલુલ્લાહ عليه السلام ની જાની, માલી બધી જ રીતે આજમાઈશ થઈ, પરંતુ એ હઝરાત અલ્લાહની તૌફીકથી અડગ રહ્યા. એ જ પ્રમાણે સૈયદુલ અંબિયા હુઝૂર તાજદારે મદીના صلي الله عليه وسلم ની પણ સખત આજમાઈશ થઈ.

કોણ નથી જાણતું કે રસૂલુલ્લાહ صلي الله عليه وسلم એ દાવતે હક્ક અને તૌહીદના એલાનની રાહમાં પોતાના જ લોકોની એવી એવી મુસીબતો તકલીફો વેઠી કે કોઈ અન્ય હોત તો હિંમત હારી જાત, પણ આપ સબ્ર અડગતાના મજબૂત પહાડ હતા. ઈસ્લામના દુશ્મનોએ ડગલે ને પગલે આપને સતાવ્યા, જૂઠલાવ્યા, આક્ષેપો મૂક્યા, પાગલ તથા દીવાના કહ્યા, જાદૂગર તથા જ્યોતિષના લકબ આપ્યા, આપના માર્ગમાં કાંટા બિછાવ્યા, પવિત્ર શરીર પર નાપાકી નાખી,

લાલચો આપી, ધમકીઓ આપી, આર્થિક તથા સામાજિક બહિષ્કાર કર્યો, આપના ચાહકો પર જુલ્મો સિતમ અને કઠણાઈઓના પહાડ તોડ્યા, આપને ફત્લ કરવા તૈયાર થયા.

ખુદ રસૂલુલ્લાહ ﷺ નો ઈર્શાદે ગિરામી છે : "મુસીબતો તથા આજમાઈશમાં જેટલો મને નાખવામાં આવ્યો એટલો કોઈ અન્યને નથી નાખવામાં આવ્યો.

એ જ પ્રમાણે આપના સહાબીઓ પર જેટલા જુલ્મો કરવામાં આવ્યા તે કોઈ અન્ય ઉમ્મત પર નથી કરવામાં આવ્યા.

આમ ઈન્સાનો પર જે પણ પરેશાની તથા મુશ્કેલીઓ આવે છે અથવા એશો આરામ મળે છે એ સૌ આજમાઈશના પ્રકારો છે.

રબ તઆલાનું ફર્માન છે :—

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَ
بَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۝

"અને જરૂર અમે તમને અજમાવીશું કાંઈક ડર તથા ભૂખ વડે અને કાંઈક માલો તથા જાનો અને ફળોની કમીથી. અને ખુશખબરી સંભળાવ એ સબ્રવાળાઓને જ્યારે એમના પર કોઈ મુસીબત પડે તો કહે, અમે અલ્લાહના માલ છીએ અને અમારે એની જ તરફ ફરવાનું છે. આ લોકો છે જેમના પર તેમના રબની દુરુદો છે અને રહમત, અને એ જ લોકો રાહ પર છે."

(સૂ. બકરહ, ૧૫૫, ૧૫૬, ૧૫૭ કન્ઝુલ ઈમાન)

તફસીરે ખજાઈનુલ ઈફાનમાં છે : ઈમામ શાફઈ તફસીરમાં ફર્માવ્યું કે, ખૌફથી અલ્લાહનો ડર, ભૂખથી રમઝાનના રોઝા, માલોની કમીથી ઝકાત તથા સદકા આપવા, જાનોની કમીથી બીમારીઓ થકી મૃત્યુઓ થવાં, ફળોની કમીથી ઔલાદનું મૃત્યુ મુરાદ છે એટલા માટે કે ઔલાદ દિલનું ફળ હોય છે.

હદીષ શરીફમાં છે કે સૈયદે આલમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે કોઈ બંદાનું બાળક મરે છે તો અલ્લાહ તઆલા ફરિશ્તાઓને ફર્માવે છે, તમે મારા બંદાના બાળકની રૂહ કબ્જ કરી ? તેઓ અર્જ કરે છે કે, હા ! યા રબ ! પછી ફર્માવે છે : તમે એના દિલનું ફળ લઈ લીધું ? અર્જ કરે છે, હા ! યા રબ ! ફર્માવે છે, એના પર મારા બંદાએ શું કહ્યું ? અર્જ કરે છે, તેણે તારી હમ્દ કરી, અને اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ પઢ્યું. ફર્માવે છે : એના માટે જન્મતમાં મકાન બનાવો અને એનું નામ બયતુલ હમ્દ રાખો.

★ નેઅમતોના બારામાં પૂછવામાં આવશે ★

દીન તથા દુનિયાની ઘણી નેઅમતોની પ્રાપ્તિ અને તેનાથી ફાયદો ઉઠાવવું તંદુરસ્તીની નેઅમત પર જ મૌકૂફ છે. તંદુરસ્ત શરીર જ તંદુરસ્ત બુદ્ધિ તથા દિમાગ ધરાવી શકે છે. જેથી સારી તદબીર, ઉચ્ચ વિચારધારા અને મજબૂત નિશ્ચય શક્તિ વગેરે જેવી ઉમદા અને આ'લા સિફતો (ખૂબીઓ, ગુણો) વડે સજબજવું તંદુરસ્તીની નેઅમતની સાથે જ શક્ય છે. કુઆને કરીમ ઈર્શાદ ફર્માવે છે : ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ "પછી બેશક ! જરૂર એ દિવસે તમને નેઅમતો વિશે પૂછતાછ થશે." (સૂ. તકાષુર, આ. ૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

અલ્લાહ તઆલાએ માણસને જે પણ નેઅમતો અતા કરી છે, જેમ કે : તંદુરસ્તી તથા રાહત, અમ્ન તથા એશ, અને માલ વગેરે જેનાથી દુનિયામાં લિજજતો ઉઠાવતા હતા, પૂછવામાં આવશે કે આ ચીજો કયા કામમાં વાપરી ? એનો શુક અદા કર્યો ? અને શુક ત્યજવા પર અઝાબ કરવામાં આવશે.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

"અને યાદ કરો જ્યારે તમારા રબે સંભળાવી આપ્યું કે જો એહસાન માનશો તો હું તમને અધિક આપીશ અને જો નાશુકી કરો તો મારો અઝાબ સખ્ત છે." (સૂ. ઈબ્રાહીમ, આ. ૭, કન્ઝુલ ઈમાન)

આ આયતની તફસીરમાં હઝરત સદરુલ અફાઝિલ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّضْوَانُ લખે છે : આ આયતથી જાણવા મળ્યું કે શુકથી

નેઅમતમાં વધારો થાય છે. શુકની અસ્લ એ છે કે માણસ નેઅમતનો ખયાલ અને તેનું પ્રદર્શન કરે, અને શુકની હફીફત એ છે કે મુન્ઈમ (નેઅમત આપનાર)ની નેઅમતનો તેની તાઝીમની સાથે સ્વીકાર કરે અને નફસને તેનો આદી બનાવે. અહીં એક બારીકી છે તે એ કે બંદો જ્યારે અલ્લાહ તઆલાની નેઅમતો અને તેના વિવિધ જાતના ફઝલો કરમ તથા એહસાનનો અભ્યાસ કરે છે તો એના શુકમાં મશગૂલ થાય છે એનાથી નેઅમતોમાં વધારો થાય છે અને બંદાના દિલમાં અલ્લાહ તઆલાની મહોબ્બત વધતી ચાલી જાય છે. આ મકામ ખૂબ જ ઉચ્ચતર અને એનાથી આ'લા મકામ એ છે કે મુન્ઈમ (નેઅમત આપનાર)ની મહોબ્બત ત્યાં સુધી ગાલિબ થાય કે દિલને નેઅમતોની તરફ ધ્યાન બાકી ન રહે. આ મકામ સિદ્દીકોનો છે. અલ્લાહ તઆલા પોતાના ફઝલથી આપણને શુકની તૌફીફ અતા કરે. (ખાઈનુલ ઈર્ફાન)

નબી કરીમ ﷺનો ઈર્શાદ મુબારક છે :-

إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْتَكَلُّ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّعِيمِ أَنْ يُقَالَ لَهُ: أَلَمْ نَصَحْ لَكَ جَنْسَكَ أَلَمْ تَرَوْكَ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ؟

"કુયામતના દિવસે બંદાથી સૌથી પહેલાં નેઅમતો સંબંધે જે સવાલ થશે તે એ કે કહેવામાં આવશે કે શું અમે તને તંદુરસ્ત શરીર નથી આપ્યું અને શું અમે તને ઠંડા પાણીથી તૃપ્ત નથી કર્યો ?

(મિશકાત, કિતાબુર્રિફાફ, વિભાગ-૨, ૩/૧૪૩૪)

આપણો ઈસ્લામ જેવી રીતે એવું ચાહે છે કે ઈન્સાન પોતાની તંદુરસ્તીથી ફાયદો ઉઠાવીને તેનો સહીહ ઉપયોગ કરે, એ જ પ્રમાણે તે એવું પણ ચાહે છે કે તંદુરસ્તીની આ મહાન નેઅમતની હિફાઝત કરવામાં આવે અને તેની સલામતીના સબબો તથા માધ્યમો અપનાવવામાં આવે.

નબી કરીમ રઊફો રહીમ ﷺએ ઈર્શાદ ફર્માવ્યું :

اَلْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَّ اَحَبُّ اِلَى اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ

"શક્તિવાન મો'મિન કમજોર મો'મિનની સરખામણીમાં અલ્લાહ

તઆલાની નજીક અધિક બેહતર તથા પસંદીદા છે અને દરેકમાં ભલાઈ છે.

(સહીહ મુસ્લિમ, કિતાબુલ ફદર, બાબુલ અમ્મ બિન કુવ્વત, ૪/૨૦૫૨)

ઈસ્લામમાં તંદુરસ્તીની હિફાઝતની વિવિધ પાસાંથી ખાસ વ્યવસ્થા કરવામાં આવે છે અને એવી તાલીમાત તથા હિદાયતો આપવામાં આવી છે જેના થકી તંદુરસ્તીની હિફાઝત થઈ શકે. આ તાલીમાત પાકી તથા પાકીઝગી, સૂવા તથા જાગવા, બીમાર તથા પરહેઝગાર, ખાવા તથા પીવા અને તે સર્વ ચીજોથી સંબંધિત છે જેના વાસ્તા સાથે કે વિના વાસ્તાએ ઈન્સાનની તંદુરસ્તી સાથે સંબંધ છે.

ઈસ્લામે સર્વ ખબીસ (ગંદી) તથા નાપાક અને નુકસાનકર્તા ચીજોને હરામ ઠરાવી છે અને કેવળ ફાયદાકારક તથા પવિત્ર ચીજો ખાવાની હિદાયત આપી છે જેથી તંદુરસ્તીની રક્ષા થઈ શકે. જેમ કે અલ્લાહ તઆલાનો ઈર્શાદ છે : **يَسْأَلُكَ مَاذَا أَجَلَ لَهُمْ ۖ قُلْ أَجَلٌ لَّهُمُ الطَّيِّبُ** "હે મહબૂબ ! તમને પૂછે છે કે તેમના માટે શું હલાલ થયું ? તમે ફર્માવી દો કે હલાલ કરવામાં આવી તમારા માટે પાક ચીજો. (સૂ. માઈદા, આ. ૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

આ આયતથી સ્પષ્ટ છે કે પાકીઝા ચીજો હરામ નથી કરવામાં આવી. વધુમાં નબી કરીમ ﷺ ના બારામાં અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે : **وَيُجَلُّ لَهُمُ الطَّيِّبُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثُ** "અને સ્વચ્છ ચીજો તેમના માટે હલાલ કરશે અને ગંદી ચીજો તેમના પર હરામ કરશે."

(સૂ. અઅરાફ, આ. ૧૫૭, કન્ઝુલ ઈમાન)

ઈસ્લામે જે ચીજોને તેમની ખબાષત (ગંદકી) તથા નુકસાનકર્તા હોવાના કારણે હરામ ઠરાવી છે એમનામાં અમુક તો તે છે જેમની અંદર રૂહાની નાપાકી જોવામાં આવે છે જે ઈન્સાનની રૂહ અને તેની દીની તથા રૂહાની જિંદગીના માટે તબાહી લાવે છે, અને કેટલીક તે છે જેના નુકસાનનો શિકાર ઈન્સાનનું શરીર હોય છે. નીચે જણાવેલ આયતમાં આ બંને પ્રકારની કેટલીક ચીજોની હુર્મત વર્ણવતાં અલ્લાહ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

حَرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ الْغَيْبِ اللَّهُ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَ
الْمَوْقُذَةُ وَالْمَبْرَدِيَّةُ وَالطَّيْحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۚ وَمَا ذُبِحَ عَلَى التُّصْبِ وَ
أَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَلِكُمْ فَنسَىٰ ۚ

"તમારા પર હરામ છે મુરદાર અને લોહી અને સુવ્વરનો ગોશ્ત અને જેના ઝબહમાં ગૈરે ખુદાનું નામ પોકારવામાં આવ્યું, અને તે જે ગળુ, ઘોંટવાથી મરે અને ધાર વિનાની તલ્વારથી મારવામાં આવેલું અને જે પડીને મરી ગયું અને જેને કોઈ જાનવરે શીંગડુ માર્યું અને જેને કોઈ જંગલી જાનવર ખાય ગયું, પણ જેને તમે ઝબહ કરી લો (તે હલાલ છે) અને જે કોઈ સ્થાનક પર ઝબહ કરવામાં આવ્યું અને પાસા નાખીને વહેંચ્યા કરવું એ ગુનાહનું કામ છે. (સૂ. માઈદા, આ. ૩, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ શરાબ, અફીણ, તંબાકુ અને સિગરેટ પીવા વિશે હુકમ ★

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ فَهَلْ أَنتُمْ مُنْتَهُونَ ۝

"હે ઈમાનવાળાઓ ! દારૂ તથા જુગાર અને મૂર્તિ તથા પાસા નાપાક જ છે શૈતાની કામ, તો એનાથી બચતા રહેશો કે તમે ભલાઈ પામો. શૈતાન એ જ ચાહે છે કે તમારામાં વેર તથા દુશ્મની નંખાવી દે દારૂ તથા જુગારમાં, અને તમને અલ્લાહની યાદ અને નમાઝથી રોકે, તો શું તમે દૂર રહ્યા ?!"

(સૂ. માઈદા, આ. ૮૦, ૮૧, કન્ઝુલ ઈમાન)

એક મકામ પર ઈર્શાદ છે :-

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۚ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۚ وَإِنَّهَا أُكْبَرُ
مِنْ نَّفْعِهَا ۚ

"લોકો આપને દારૂ તથા જુગારનો મસ્અલો પૂછે છે, તમે કહી દો, એ બંનેમાં ઘણો જ મોટો ગુનોહ છે, અને લોકોને એનાથી દુનિયવી ફાયદો પણ

થાય છે, પરંતુ એનો ગુનોહ એના નફાથી ઘણો જ વધારે."

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૧૯, કન્ઝુલ ઈમાન)

હદીષે પાકમાં છે :—

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْخَمْرَ، وَلَعَنَ سَاقِيَهَا، وَشَارِبَهَا، وَعَاصِرَهَا، وَمُعْتَصِرَهَا، وَحَامِلَهَا، وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ، وَبَايِعَهَا وَمُبْتَاعَهَا، وَآكِلَ ثَمَرِهَا

"હઝરત ઈબ્ને ઉમર رضીલ્લેહુઝ્ઝાલુઝ્ઝાલે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, અલ્લાહ તઆલાએ શરાબ પર, શરાબ પીનારાઓ પર, શરાબ પીવડાવનારાઓ પર, શરાબ વેચનારાઓ પર, શરાબ ખરીદનારાઓ પર, શરાબ નીચોવનારાઓ પર, શરાબ ઊંચકીને લાવનારાઓ પર અને મંગાવનારાઓ પર લઅનત કરી છે. (મુસ્તદરક લિલ હાકિમ, કિતાબુલ બુયૂઅ, હદીષ ઈસ્માઈલ બિન જઅફર બિન અબી કધીર, ૨/૩૭)

હદીષે પાકમાં છે :—

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَقْعُدْ عَلَى مَائِدَةٍ يُشْرَبُ عَلَيْهَا الْخَمْرُ

"જે પણ અલ્લાહ તઆલા અને આખેરતના દિવસ પર ઈમાન ધરાવે છે તે એવા દસ્તરખાન પર ન બેસે જ્યાં શરાબ પીવામાં આવતી હોય."

(મુસ્નદે અહમદ, જાબિર ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ, ૨૩/૧૯)

★ તંબાકુ પીવાનો (ધુમ્રપાન વિશે) હુકમ ★

તંબાકુ પીવાના બારામાં ઉલમાએ કિરામના વિવિધ કથનો છે : અમુકે હરામ, અમુકે મકરૂહ અને અમુકે મુબાહ ઠરાવેલ છે.

અર્વાચીન સંશોધનથી એ વાત સાબિત થઈ ચૂકી છે કે તંબાકુ પીવું શરીર તથા તંદુરસ્તીના માટે અત્યંત નુકસાનકર્તા છે. એનાથી કેવળ ફેફસાંનું કેન્સર જ નહીં, બલકે અંધાપો, ડાયાબિટીશ, જિગર તથા મોટા આંતરડાનું કેન્સર જેવી બીમારીઓ પણ થઈ શકે છે, તદ્ ઉપરાંત સ્ત્રીઓમાં સિગરેટ

પીવાની અસરો સગર્ભા દરમિયાન તકલીફો, સાંધાઓનું દર્દ અને શરીરની રોગ પ્રતિકારક વ્યવસ્થાની કમજોરીના સ્વરૂપમાં જાહેર થઈ શકે છે. વિશ્વ સ્તરે તંદુરસ્તીને લાગુ થતા ખતરાઓમાં તંબાકુનું સેવન (ધુમ્રપાન)ની વબા સૌથી વિનાશક છે.

અમેરિકા અને બ્રિટનના વેજાનિકો વરસો વરસના રિસર્ચ અને સંશોધન પછી એ નિર્ણયે પહોંચ્યા છે કે ૮૦% મૃત્યુ ફેફસાંઓના કેન્સરથી, ૬૫% દિલની બીમારીઓથી ૭૫% લોહી તથા શ્વાસોશ્વાસની વ્યવસ્થાની ખરાબીઓથી થાય છે.

તંબાકુ તથા સિગરેટ પીવાથી આંધળાપણુ, શુગર, દિલની બીમારીઓ અને મોટા આંતરડાના કેન્સર જેવી બીમારીઓ પેદા થઈ શકે છે. ધુમ્રપાનને મૃત્યુ પહેલાં મૃત્યુનો સબબ બનવાની બીમારી પણ કહેવામાં આવી શકે છે. ધુમ્ર પાન કરનાર પોતે તો એ બીમારીઓના શિકાર બને જ છે પરંતું તે લોકો જેમને એ ધૂમાડા સ્પર્શીને પસાર થાય છે તેઓ દિલની બીમારીના શિકાર થઈ શકે છે. ધુમ્રપાન કરનારાને નજરની કમજોરી જેવી બીમારી પેદા થઈ શકે છે. એવી સ્ત્રીઓ જેઓ સગર્ભાવસ્થા દરમિયાન તંબાકુનું ધુમ્રપાન કરે છે તેમને ત્યાં બાળકોની પેદાઈશમાં અસર પામી શકે છે, હોઠ કપાયેલા બાળકની પેદાઈશ પણ થઈ શકે છે. તદ્ ઉપરાંત સગર્ભાવસ્થા દરમિયાન મુશ્કેલીઓ પણ પેદા થઈ શકે છે. શરીરની રોગ પ્રતિકારક શક્તિમાં તથા સાંધાઓનું દર્દ પણ પેદા થઈ શકે છે.

જે ઉલમાએ સિગરેટ તથા તંબાકુના ધુમ્રપાનને હરામ ઠરાવેલ છે, તેમની નજરમાં અલ્લાહ તઆલાનું આ ફર્માન છે : لَا تَقْنُتُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا "પોતે પોતાને ફત્લ ન કરો, યકીનન ! અલ્લાહ તઆલા તમારા પર મહેરબાન છે."

(સૂ. નિસાઅ, આ. ૨૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

અલ્લાહ તઆલાનો ઈર્શાદ છે : لَا تَقْنُتُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى الشَّهَادَةِ "પોતાના હાથે પોતાને મૃત્યુ તથા તબાહી તરફ ન નાખો." (સૂ. બકરહ, આ. ૧૮૫, કન્ઝુલ ઈમાન)

ડોક્ટરી લેહાઝથી એ વાત સાબિત થઈ ચૂકી છે કે આ પ્રકારની ચીજોનો ઉપયોગ નુકસાનનો સબબ છે. (દરરોજ સેંકડો તથા હજારો વ્યક્તિઓનાં મૃત્યુ સિગરેટ તથા તંબાકુના ધુમ્રપાનથી પેદા થનારી વિવિધ બીમારીઓ ખાસ કરીને કેન્સરથી થાય છે) જ્યારે એ નુકસાનકર્તા છે તો તેના મના હોવામાં શંકા ન હોવી જોઈએ.

જો કોઈ શખ્સ કેવળ તબીબતની અરૂચી અને કરાહતના કારણે કોઈ ચીજને વાપરતો નથી તો એમાં કોઈ વાંધો નથી બલકે તંદુરસ્તી અને મેડિકલના એતબારથી એમાં ફાયદાનું પાસુ છે.

નબી કરીમ ﷺની ખિદમતે પાકમાં સાંઢનો શેકેલો ગોશ્ત પેશ કરવામાં આવ્યો તો આપે ખાધો નહીં. પૂછવામાં આવ્યું કે શું આ હરામ છે ? તો આપે ફર્માવ્યું : **لَکِنْ لَمْ یُکُنْ بِأَرْضِ قَوْمِیْ فَاجْدُنِیْ اَعَاذُہُ** : નહીં ! પરંતું અમારે ત્યાં એ જાનવર નથી જોવામાં આવતું, જેથી મારી તબીબત એને નથી સ્વીકારતી." (મુસ્લિમ, શરીફ, કિતાબુસ્સૈદ વઝૂઝખાએહ, બાબુ અબાહુતુઝ ઝિબ્હે, ૩/૧૫૪૩)

અલ્લામા ગુલામ રસૂલ સઈદી **عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّضْوَانُ** શરહે સહીહ મુસ્લિમમાં વિવિધ ફકીહોના ખ્યાલો લખ્યા બાદ જણાવે છે :—

"લેખકનું મંતવ્ય એ છે કે જો માણસ કદી કદી તંબાકુ પી લે (ધુમ્રપાન કરે) તો એ મુબાહ છે, પરંતું તંબાકુ પીવાની, ધુમ્રપાનની આદત બનાવી લેવી અને સતત (કાયમી ધોરણે) ધુમ્રપાન કરવું જાઈઝ નથી. કેમ કે હવે અર્વાચીન મેડિકલ સાયન્સની આ તેહકીકને સર્વ દુનિયામાં સ્વીકારી લેવામાં આવેલ છે કે તમાકુનું ધુમ્રપાન માણસની તંદુરસ્તી માટે નુકસાનકારક છે. તંબાકુથી સામાન્યપણે લોકોને ખાંસી થઈ જાય છે એ એક સામાન્ય અનુભવ છે જેનો ઈન્કાર નથી કરી શકાતો આપણી પાસે આ શરીર અલ્લાહની અમાનત છે, આપણને એ શરીરને નુકસાન પહોંચાડવાનો કોઈ અધિકાર નથી. અને દરેક તે ચીજ જેનાથી શરીરને નુકસાન પહોંચે તેનાથી બચવું લાઝિમ છે અને તેમાં પડવું મના છે.

★ ચરસ, અફીણ અને અન્ય નશાકારક ચીજો હરામ છે ★

હઝરત ઈબ્ને ઉમર رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે રસૂલે અકરમ عليه السلام એ ફર્માવ્યું : **كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ** "દરેક નશાકારક ચીજ શરાબ છે અને દરેક નશાકારક ચીજ હરામ છે."

એમાં દરેક નશાકારક ચીજ હરામ છે, યાહે તે નશાકારક ખાવાની ચીજ હોય કે પીવાની, ઘન હોય કે પ્રવાહી, જો તે શરાબની (નશો લાવવાની) તાષીર ધરાવે છે તો હરામ છે. જો કોઈ હશીશ, ચરસ વગેરેને પ્રવાહી સ્વરૂપમાં ઢાળીને પી લે તો એ પણ હરામ થશે. નબી કરીમ عليه السلام જવામિઉલ કિલમથી સંબોધિત હતા. આપ એવા સમૃદ્ધ શબ્દ બોલતા જે ઉપયોગના એતબારથી આમ અને પોતાના ભાવાર્થમાં સામેલ સર્વ ચીજો પર આધારિત હોતો, યાહે તે આપના જમાનામાં મૌજૂદ હોય કે ન હોય.

આના આધારે નશાકારક ચીજોના સર્વ પ્રકારો (ચરસ, અફીણ, હેરોઈન વગેરે) હરામ છે અને તેના પર ખમ્ર (શરાબ)નું નામ લાગુ થાય છે, કેમ કે એ નશાકારક છે અને બુદ્ધિને ગુમ કરી દે છે. ફાસિક તથા ફાજિર લોકો મસ્તી આનંદની કેફિયત પેદા કરવા માટે તેને લે છે, અને એ ગુણો શરાબમાં જોવા મળે છે.

★ ખાવામાં મધ્યમાર્ગ અપનાવવાનું ધ્યાન રાખો ★

ઈસ્લામ ધર્મમાં સર્વ ગંદી, નાપાક ચીજોને હરામ ઠરાવવામાં આવી અને પાકીઝા ચીજોને ખાવાની ખુલ્લી છૂટ આપી, પરંતુ સાથોસાથ એ વાતની પણ તાકીદ કરી કે ખાવા પીવાના બારામાં મધ્યમ માર્ગ અપનાવવામાં આવે અને ફુઝૂલખર્ચીથી બચવામાં આવે. રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે : **وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا** "ખાવ, પીવો અને હદથી આગળ ન વધો."

(સૂરએ અઅરાફ, આયત : ૩૧)

ખાવામાં ફુઝૂલખર્ચી શું છે ? એના અનુસંધાનમાં ઈમામ કુર્તબી લખે છે :

الإِسْرَافُ: الْإِكْلُ بَعْدَ الشَّبْعِ "ફૂલખર્ચી પેટ ભરાય ગયા પછી ખાતા રહેવાનું નામ છે." (તફસીરે કુર્તબી, ૭/૧૮૫)

ઉપરોક્ત આયતના અનુસંધાનમાં કોઈએ કહ્યું કે, આમાં અલ્લાહ તઆલા અડધી તિબ્બ (ડોકટરી) ભેગી કરી આપી છે. સાચી વાત એ છે કે તંદુરસ્તીની હિફાઝતનો એક અત્યંત ઉચ્ચ કાયદો આ આયતમાં વર્ણવી દેવામાં આવ્યો છે અને તે છે ખાવા પીવાના બારામાં મધ્યમ માર્ગને અપનાવી રાખવો.

★ ખાવામાં અતિરેક (અમાપ)નાં નુકસાનો ★

ખાવામાં ફૂલખર્ચી અને અમાપ ખાવાની વૃત્તિ શરીરતની રૂએ પણ નુકસાનકર્તા છે, શારીરિક રીતે પણ નુકસાનકર્તા છે અને બુદ્ધિ ચિંતનના એતબારથી પણ નુકસાન કર્તા છે.

શરઈ રીતે એનું નુકસાન એ છે કે એમાં કુર્આની હુકમ "ખાવ પીવો અને હદથી આગળ ન વધો"ની વિરુદ્ધતા જોવા મળે છે. એના ઉપરાંત એમાં નબી કરીમ ﷺની ઘણી બધી હદીષોની વિરુદ્ધ વર્તન પણ મૌજૂદ છે.

નબી કરીમ રઊફો રહીમ ﷺએ આદેશ આપ્યો :-

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَابْسُوا وَتَصَدَّقُوا فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا مَخِيلَةٍ

"ખાવો, પીવો, લિબાસ પહેરો અને સદકો કરો પણ ફૂલખર્ચી અને ઘમંડ વિના." (બુખારી કિતાબુલ લિબાસ, ૭/૧૪૦)

આ હદીષમાં ખાવામાં ફૂલખર્ચી તથા અમાપની વૃત્તિથી પરહેઝ કરવાના હુકમની સાથે એ વાતની પણ હિદાયત મૌજૂદ છે કે ખાવાના બારામાં ઘમંડપૂર્ણ રવિશ ન અપનાવવી જોઈએ કે એના બારામાં એકબીજાથી ઊંચે ઉઠવાની અને એકબીજાને નીચા દેખાડવાની, બીજાને કમતર સાબિત કરવાનો માહોલ પેદા થઈ જાય.

અફસોસની વાત છે કે આજે મુસલમાનોની તરફથી ખાસ કરીને દા'વતોમાં આ બંને હુકમોનો ખૂબ ખૂબ મજાક ઉડાડવામાં આવી રહેલ છે.

ઈસ્રાફ તથા ફુઝૂલખર્યાવાળી દા'વતો હવે તદ્દન સામાન્ય થતી જઈ રહી છે. સાથોસાથ આ બારામાં અકેબીજાની આગળ વધવાની અને એકબીજાને નીચો બતાવવાની પણ જાણે હરીફાઈ થઈ રહી છે. તે લોકો જેઓ દીની કામોના માટે સો બસો રૂપિયા ખર્ચ કરવાથી પહેલાં સો વાર વિચારે છે તેઓ જ જ્યારે દા'વતોના નામ પર ખર્ચ કરવા માંડે છે તો જાણે સમયના હાતિમ બની જાય છે ! જાહેર વાત છે કે એની પાછળ નામના તથા વાહવાહીની ખ્યાતિ પામવાનો જઝબો જ કાર્યરત હોય છે. ઈલ્લા માશા અલ્લાહ !

આજે મુસ્લિમ ઉમ્મતના લાખો તથા કરોડો રૂપિયા આ નિરર્થક અને લાભહિન ગર્વના જઝબાની ભેટ ચઢી રહ્યા છે. કાશ ! અને યોગ્ય હેતુસર ખર્ચ કરવામાં આવતા તો ઉમ્મતના માટે સર્વાંગે ભલાઈના ન જાણે કેટલા માર્ગો ખુલી જતા.

મારો પોતાનો અનુભવ છે કે વલીમાની દા'વતમાં ડઝનબંધી પ્રકારનાં ખાણાઓની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી અને લાખો રૂપિયા મોટાની લિજ્જતના માટે બે ચાર કલાકોમાં પાણીની જેમ વહાવી દેવામાં આવ્યા. જે ફૌમનાં બાળકો અનાજની કમીના શિકાર છે, જેમને બે સમયની રોટી નસીબ નથી થતી, એ ફૌમના માલદારોનો આ હાલ છે. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝૂઝત તેમને બુદ્ધિ તથા સમજ અતા કરે અને ફુઝૂલખર્યા તથા ફોગટ માલ વેડફવાથી બચાવે. આમીન

★ પેટના ત્રણ ભાગો ★

નબી કરીમ રહીમ ﷺ નો આદેશ છે :-

مَا مَلَآ آدَمِيٌّ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتُ يُقْنِنُ صَلْبَهُ. فَإِنَّكَ لَا مُحَالَاةَ فَتُلْتَ لِعِطَامِهِ وَتُلْتَ لِشَرَابِهِ. وَتُلْتَ لِنَفْسِهِ

"કોઈ માણસે પેટથી બુરુ કોઈ વાસણ નથી ભર્યું. આદમના પુત્ર માટે થોડાક કોળિયા જ પૂરતા છે જ તેની પીઠને સીધી કરી આપે. જો અધિક ખાવું

જ છે તો એક તૃતિયાંશ (૧/૩) ખાવા માટે, ૧/૩ પાણી માટે અને ૧/૩ શ્વાસ લેવા માટે રાખે. (સુનને તિર્મિઝી, અબ્વાબુઝ ઝુહદ, ૪/૧૬૮)

નબીયે કૌનૈન સાહિબે ઝુલ ફિબલતૈન ﷺ એ ઓછા ખાવા માટે પ્રોત્સાહિત કરતાં ફર્માવું :-

كَلَامُ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْإِثْنَيْنِ وَكَلَامُ الْإِثْنَيْنِ يَكْفِي الْأَرْبَعَةَ وَكَلَامُ الْأَرْبَعَةِ يَكْفِي السَّبَاعَةَ

"એક માણસનું ખાણુ બે માણસોને કિફાયત કરે છે. અને બે માણસોનું ખાણુ ચાર માણસોને પૂરતુ થઈ જાય છે. અને ચાર માણસોનું ખાણુ આઠ માણસોને પૂરતુ થઈ જાય છે." (મુસ્લિમ, કિતાબુલ અશરબા, ફઝીલતુલ મવાસાત ફી તઆમિલ ફલીલ, ૩/૬૩૦૧)

એક રિવાયતના શબ્દો છે :-

كُلُّوا جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا فَإِنَّ كَلَامَ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْإِثْنَيْنِ وَكَلَامُ الْإِثْنَيْنِ يَكْفِي الْأَرْبَعَةَ

"ભેગા મળીને ખાયા કરો, અલગ અલગ ન ખાયા કરો. બેશક ! એક માણસનું ખાણુ બે માણસોને કિફાયત કરે છે અને બે માણસોનું ખાણુ ચારને પૂરતુ થઈ જશે." (તિહ્રાની અલ અવસત, મિન ઈસ્મુહુ મુહમ્મદ, ૩/૨૫૮)

એ જ પ્રમાણે નબી કરીમ ﷺ નું આ ફર્માન છે. આપ ફર્માવે છે :-

إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَ الْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءَ

"બેશક ! મો'મિન એક આંતરડામાં ખાય છે જ્યારે કે કાફિર સાત આંતરડામાં ખાય છે." (સહીહ બુખારી, કિતાબુલ અન્ઈમ્મા, ૭/૭૨)

રસૂલે કરીમ ﷺ એ અમાપ ખાવાને સખત નાપસંદ કરેલ છે : સૈયદના ઈબ્ને ઉમર رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે કે નબી કરીમ ﷺ ની પાસે એક માણસને ઓડકાર આવ્યો તો આપે ફર્માવું :-

كَفَّ عَنَّا جُشَائِكَ فَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ شَبَعًا فِي الدُّنْيَا أَظْوَاهُمْ جُوعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ

"અમારાથી તમારો ઓડકારો રોકી રાખો કેમ કે દુનિયામાં ઘરાઈને ખાવાવાળા મોટાભાગના લોકો ફયામતના દિવસે ભૂખ્યા હશે." (સુનને તિર્મિઝી, સિફતુલ કિયામહ વ રફાઈફ, ૪/૨૩૦)

★ અધિક ખાવાનાં નુકસાનો ★

પેટ ભરીને ખાવું અને ખૂબ અધિક ખાવાના શરઈ તથા દીની નુકસાનોમાંથી એ પણ છે કે ઈબાદતોને અંજામ આપવામાં અને શરઈ હુકમો પર અમલ કરવામાં સુસ્તી તથા કમજોરી બદકે એનાથી ભાગવાની તથા બેઝારીની આદત તથા રવિશ પેદા કરે છે. જેમ કે નબી પાક ﷺ ની હદીષોનો ઈન્કાર કરવાવાળાઓના ફિત્નાની તરફ નિર્દેશ કરતાં ફર્માવ્યું : "ખબરદાર થઈ જાવ ! મને કુર્આન આપવામાં આવ્યું છે અને એની સાથે એના જેમ. ખબરદાર ! નજીક છે કે એક પેટ ભરેલો શખ્સ પોતાના સોફા પર ટેક લગાડીને એવું કહેશે કે તમે કેવળ કુર્આનને લાઝિમ પકડો, જે તમે એમાં હલાલ પામો તેને જ હલાલ સમજો અને જેને હરામ પામો તેને જ હરામ સમજો."

નબી કરીમ ﷺ એ (હદીષોનો) ઈન્કાર કરનારાની ખાસિયતો "પેટ ભરેલો" અને "ટેકો લગાડેલો" વર્ણવી. એનામાં એનો ઈન્કાર તથા ગુમરાહીના અસલ કારણની તરફ નિર્દેશ છે કે આ હદીષથી જાન છોડાવવાની વાત અસલમાં તેની આરામપસંદી અને શરીઅત બેઝારીનું પરિણામ છે. તે રસ્તેથી અમલી ઈસ્લામથી પોતાનો દામન ઝાટકી લેવા ચાહે છે, એટલા માટે કે હદીષો વિના ઈસ્લામનો અમલી વજૂદ શક્ય જ નથી.

મશહૂર બુઝુર્ગ હઝરત ઝુન્નૂન મિસ્રી رحمۃ اللہ علیہ નો કૌલ છે :
 مَا شَبِعْتُ قَطُّ إِلَّا عَصِيْتُ. أَوْ هَكَّتْ بِمَعْصِيَةٍ
 તો ક્યાં તો ગુનાહમાં સપડાયો અથવા કમસે કમ ગુનાહનો ખયાલ દિલમાં પેદા થયો." (અહયાઉલ ઉલૂમ, ૩/૮૬)

હઝરત ફુઝૈલ ઈબ્ને અયાઝ કહે છે : "બે ચીજો દિલની સખ્તીનો સબબ બને છે. વધુ બોલવું અને વધુ ખાવું." (અલ આદાબુશશીઅહ, ૩/૧૮૫)

ઈમામ સુફ્યાન ધૌરી رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે છે : "જો તમે ચાહો છો કે તમારું શરીર સારું રહે અને ઊંઘ ઓછી આવે, તો ખાવા ઓછુ ખાવ !"
 (જામિઉલ ઉલૂમ વલ હકમ લિઈબ્નિ રજબુલ હસંબલી, ૨/૪૭૨)

અર્વાચીન મેડિકલ સંશોધનથી એ વાત સાબિત થઈ ચૂકી છે કે દિલની બીમારીઓ હોય અથવા હોજરી કે પેટથી સંબંધિત બીમારીઓ અથવા જાડાપણાની મુસીબત હોય અથવા શુગરની મૂઝી બીમારી, એ સૌની પાછળ અમાપ ખાવાનો જબરદસ્ત રોલ છે.

★ અધિક ખાવાના બૌદ્ધિક નુકસાનો ★

અને રહી વાત અધિક ખાવાનાં બૌદ્ધિક તથા દિમાગી નુકસાનોની, તો એના અનુસંધાનામાં બુઝુર્ગોના આ અમુક કથનો પણ વાંચતા ચાલો. હઝરત લુકમાન હકીમ عَلَيْهِ الرِّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ એ કહ્યું : "હે મારા પુત્ર ! જ્યારે પેટ ભરાય જાય છે તો ચિંતન સૂઈ જાય છે, હિકમત ખામોશ થઈ જાય છે અને શરીરનાં અંગો ઈબાદત અંજામ આપવાથી આજિઝ થઈ જાય છે."

(અહયાઉલ ઉલૂમ, ૩/૮૨)

હઝરત ઈમામ હસન બસરી عَلَيْهِ الرِّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ ફર્માવે છે : "કોઈ ભરેલું પેટ હિકમતનું સ્થાન નથી બની શકતું." (જામિઉલ ઉલૂ વલ હકમ, ૨/૪૭૧)

હઝરત હસન બસરી عَلَيْهِ الرِّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ ફૌલ છે : "હે આદમના બેટા ! પોતાના એક તૃતિયાંશ (૧/૩) પેટમાં ખાવ, ૧/૩માં પીઓ અને ૧/૩ને શ્વાસ લેવા માટે છોડી આપો જેથી તમે ચિંતન વિચારણા કરી શકો."

(જામિઉલ ઉલૂમ વલ હકમ)

હઝરત ઈમામ શાફઈ عَلَيْهِ الرِّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ ફર્માવે છે : "મેં સોળ વરસોથી ભરપેટ નથી ખાધું..... એટલા માટે કે ભરપેટખોરી શરીરને ભારે કરી આપે છે, બુદ્ધિ તીવ્રતાને મિટાવી દે છે, ઊંઘનો સબબ બને છે, અને ભરપેટ ખાનારો શખ્સ ઈબાદતોના બારામાં કમજોરીમાં પડી જાય છે." (ઉપર મુજબ)

આ કથનોથી જેવી રીતે અમાપ ખાવા અને ભરપેટ ખાવાના નુકસાનો જાહેર છે તેવી જ રીતે એ વાત પણ સ્પષ્ટ છે કે આપણા અસ્લાફ (પૂર્વજ બુઝુર્ગો) ભરપેટ ખાવાને પસંદ કરતા ન હતા.

હઝરત સૈયદના ઉમર رضي الله عنه એ પોતાના એક ખિતાબમાં ફર્માવ્યું : "હે

લોકો ! ભરપેટ ખાવાથી બચો ! કેમ કે એ નમાઝના બારામાં સુસ્તી પેદા કરે છે અને શરીર માટે નુકસાનકારક છે. અને તમારા ખોરાકના બારામાં મધ્યમ માર્ગ અપનાવો એ ઘમંડ તથા અકડુપણાથી દૂર રાખનાર છે, શરીરની તંદુરસ્તીનો ઝરીયો છે અને ઈબાદતો માટે કુવ્વત તથા તાકતનો સબબ છે." (અલ્જૂઅ લિઈબ્નિ અબી દુન્યા, ૧/૭૨)

૨બ તઆલા આપણને સર્વ મુસલમાનોને ખાસ કરીને આપણા નવયુવાનોને શિક્ષકપુરી (અમાપ ખાવા, ભરપેટ ખાવા)ની બલાથી મહેફૂલ રાખે અને અલ્લાહની અતા કરેલ સેહત તથા તંદુરસ્તીને ગનીમત જાણવાની તૌફીફ અતા ફર્માવે. (આમીન)....

★ માલદારીને ગનીમત જાણો મોહતાજીથી પહેલાં ★

અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝતની અગણિત નેઅમતોમાંથી એક મહાન નેઅમત માલ તથા દોલત છે. કોઈ શખ્સ માલથી બેનિયાઝ (બેપરવા) નથી રહી શકતો. અને જો માલ મળી જાય તો એની આફતોથી પોતાની જાતને બચાવી લેવી એ ઘણું મુશ્કેલ કામ છે. માલથી તદ્દન વંચિત રહેવું એ કદી કુફ તથા શર્ક સુધી પહોંચાડી આપે છે, અને ક્યારેક માલદાર થઈ જવું સરકશી તથા નાફર્માનીનો સબબ બની જાય છે. કાઈનાતની દરેક ચીજનો ખાલિક અલ્લાહ પાક છે, તે જ દરેક ચીજનો માલિક છે, પરંતું ટેમ્પરરી તૌર પર તેણે આપણને ઘણી બધી ચીજોના માલિક બનાવી દીધા છે. હફીફી માલિક અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝત જ છે અને બંદાઓ તેની અતાથી મજાઝી માલિક છે. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝત માલ આપીને બંદાઓને અજમાવે છે કે બંદાઓ મારા હુકમ પર મારી રાહમાં ખર્ચ કરે છે કે નહીં.

કુઆને કરીમમાં છે :—

لَتَبْلُغَنَّ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۖ وَلَتَسْعَيْنَ مِنَ الدِّیْنِ اَوْ تُوَا الْكِتٰبِ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ
الدِّیْنِ اَشْرَكُوْا اَدٰی كَثِیْرًا ۚ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۳۷﴾

"બેશક ! જરૂર તમારી આજમાઈશ થશે તમારા માલ તથા તમારી

જાનોમાં, અને બેશક ! જરૂર તમે આગલા કિતાબવાળાઓ અને મુશ્રિકોથી ઘણું બધું બુરુ સાંભળશો, અને જો તમે સબ્ર કરો અને બચતા રહો તો એ ઘણી હિંમતનું કામ છે." (સૂ. આલે ઈમરાન, આ. ૧૮૬, કન્ઝુલ ઈમાન)

રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَ أَجْرٍ عَظِيمٍ ۝

"અને જાણી રાખો કે તમારા માલ અને તમારી ઔલાદ સૌ ફિત્નો છે અને અલ્લાહની પાસે મહાન સવાબ છે." (સૂ. અન્ફાલ, આ. ૧૨૮, કન્ઝુલ ઈમાન) અને ફર્માવ્યું,

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نَفْسٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۝

"જે દુનિયાની જિંદગી અને સજાવટ ચાહતો હોય અમે તેમાં તેનું સંપૂર્ણ ફળ આપી દઈશું અને એમાં કમી ન કરીશું." (સૂ. હૂદ, આ. ૧૫, કન્ઝુલ ઈમાન)

સૂરએ તકાષુરમાં છે :-

إِلَهُكُمْ النَّكَارُ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ "તમને ગાફિલ રાખ્યા માલની અધિક તલબીએ, ત્યાં સુધી કે તમે કબરોનું મો જોયું." (સૂ. તકાષુર, આ. ૧-૨, કન્ઝુલ ઈમાન)

અને ફર્માવ્યું :-

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَقِيَّةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

"માલ તથા પુત્રો એ જીવતી દુનિયાનો શણગાર છે અને બાકી રહેનારી સારી વાતો તેનો સવાબ તમારા રબને ત્યાં બેહતર અને ઉમદામાં સૌથી ભલી." (સૂ. કહફ, આ. ૪૬)

તફસીર : (માલ તથા ઔલાદ) ફૂલ તથા આબેરતની રાહ માટે તોશો (ભાથુ) નથી. હઝરત અલીએ રુઝી અલ્લાહે ફર્માવ્યું કે માલ તથા ઔલાદ દુનિયાની ખેતી છે અને નેક અમલો આબેરતની. અને અલ્લાહ તઆલા પોતાના ઘણા બધા બંદાઓને આ સૌ અતા કરે છે. (ખઝાઈનુલ ઈર્ફાન)

નબી કરીમ ﷺ ના ફર્માનથી માખૂઝ ઈબ્ને મુનબ્બહનો કૌલ છે :

"નફ્સની ઈચ્છાઓને અનુસરવાથી દુનિયાની તરફ આકર્ષણ પેદા થાય છે, અને દુનિયા પ્રતિ આકર્ષાવાથી માલ તથા બડાઈની મહોબ્બત દિલમાં પેદા થાય છે. અને માલ તથા મોટાઈની મહોબ્બતથી હરામને હલાલ ઠરાવવાની નોબત આવી જાય છે, જ્યારે કે એનાથી અલ્લાહ નારાજ થાય છે. અને અલ્લાહનો ગઝબ તે બીમારી છે જેનો કોઈ ઈલાજ નથી. અને અલ્લાહની ખુશનુદી એવી દવા છે કે તેને કોઈ બીમારી લાગુ નથી થઈ શકતી.

★ તકલીફ પહોંચાડવાની મનાઈ ★

અમુક માલદારોને જોવામાં આવ્યા છે કે કોઈ ગરીબ તથા યતીમ તથા વિધવા વગેરેની મદદ કરી આપી, તો બીજાઓને એનો ઉલ્લેખ પોતાની નામના માટે કરવા લાગી જાય છે, જેને સંભાળીને તે ગરીબો, મિસ્કીનો વગેરેને તકલીફ થાય છે. કુઆને એનાથી મના કર્યું છે. ઈર્શાદ છે :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ ----- وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

"હે ઈમાનવાળાઓ ! તમારા સદકા બાતિલ (બેકાર) ન કરી દો એહસાન રાખીને અને તકલીફ પહોંચાડીને એની જેમ જે પોતાનો માલ લોકોને દેખાડવા માટે ખર્ચ કરે અને અલ્લાહ તથા કયામત પર ઈમાન ન લાવે તો એનું દષ્ટાંત એવું છે જેમ કે એક ચટ્ટાન કે એના પર માટી છે, હવે તેના પર જોશભેર પાણી પડ્યું જેણે તેને નર્યો પથ્થર કરીને છોડ્યો. પોતાની કમાણીથી કોઈ ચીજ પર કાબૂ ન પામશે, અને અલ્લાહ કાફિરોને રાહ નથી આપતો.

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

શાને નુમૂલ : આ આયત હઝરત ઉષ્માનગની અને હઝરત અબ્દુર્રહમાન ઈબ્ને ઔફ રઝીઅલ્લાહના હક્કમાં નાઝિલ થઈ. હઝરત ઉષ્માન રઝીઅલ્લાહે ગઝબએ તબૂકના મોકા પર ઈસ્લામી લશ્કરના માટે એક હજાર ઊંટ સામાન લાદેલાં પેશ કર્યા. અને અબ્દુર્રહમાન ઈબ્ને ઔફ રઝીઅલ્લાહે ચાર હજાર દિરહમ સદકાના બારગાહે રિસાલતમાં હાજર કર્યા અને અર્ઝ કરી કે મારી પાસે કુલ આઠ હજાર દિરહમ હતા તેમાંથી અડધા મેં મારા તથા

મારાં બીવી બચ્યાં માટે રાખી લીધા અને અડધા રાહે ખુદામાં હાજર છે. સૈયદે આલમ عليه السلام એ ફર્માવ્યું, જે તમે આપ્યું અને જે તમે રાખ્યું બંનેમાં અલ્લાહ તઆલા બરકત ફર્માવે.

એહસાન રાખવું તો એ છે કે આપ્યા બાદ બીજા લોકો સમક્ષ પ્રદર્શન કરે કે અમે તારી સાથે આવો આવો વર્તાવ કર્યો અને તેને રંજ આપે. અને તકલીફ આપવું એ છે કે તેને શરમ અપાવે કે તું નાદાર હતો, મુફલિસ હતો, મજબૂર હતો, નકામો હતો તો અમે તારી ખબરદારી કરી, અથવા અન્ય રીતે દબાવે, એ મના કરવામાં આવ્યું. (ખઝાઈનુલ ઈર્શાન)

★ તકલીફ ન પહોંચાડનારા બદલો પામશે ★

રબ ફર્માવે છે :-

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۖ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

"તેઓ જે પોતાના માલ અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરે છે, પછી આપ્યા બાદ ન એહસાન રાખે ન તકલીફ આપે, તેમનો નેક (અજરો સવાબ) તેમના રબની પાસે છે અને ન કાંઈ અંદેશો હોય ન કાંઈ ગમ."

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૨, કન્ઝુલ ઈમાન)

ચાહે ખર્ચ કરવો વાજિબ હોય કે નફ્લ ભલાઈના દરેક રસ્તે આમ છે. ચાહે કોઈ તાલિબે ઈલ્મને કિતાબ ખરીદીને આપવામાં આવે અથવા કોઈ દવાખાનુ બનાવી દેવામાં આવે અથવા મૃત્યુ પામેલાના ઈસાલે સવાબ માટે તીજીયુ, દસમુ, વીસમુ કે ચાળીસાના રૂપે મિસ્કીનોને ખાણુ ખવડાવવામાં આવે. રબ ફર્માવે છે :

"قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣٨﴾"

સારી વાત કહેવી અને દરગુઝર કરવું એ ખૈરાત કરતાં બેહતર છે. જેના બાદ સતાવવાનું હોય, અને અલ્લાહ બેપરવા હિલ્મવાળો (સંયમવાળો) છે.

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૩, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ સૌથી અધિક નુકસાન પામનારા ★

હઝરત સૈયદના અબૂ ઝર રَضِیَ اللہ عَنْہُ મરવી છે. આપ રَضِیَ اللہ عَنْہુ ફર્માવે છે : હું નબી કરીમ ﷺ ની પાસે પહોંચ્યો જ્યારે કે આપ ﷺ કાબતુલ્લાહ શરીફના સાયામાં બિરાજમાન હતા. જ્યારે આપ ﷺ એ મને જોયો તો ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, રબ્બે કા'બાની કુસમ ! તેઓ સૌથી અધિક નુકસાન પામનારા છે. હઝરત અબૂ ઝર રَضِیَ اللہ عَنْہુ ફર્માવે છે, હું નજીક આવીને બેસી ગયો, જ્યારે આપ ﷺ વારંવાર એ જ ફર્માવતા જઈ રહ્યા હતા, ત્યાં સુધી કે મેં ઉભા થઈને અરજ પેશ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ મારાં મા બાપ આપના પર કુર્બાન ! એ કોણ લોકો છે ?! તો હુઝૂર નબી કરીમ ﷺ એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો : તેઓ માલ દોલતની વિપુલતાવાળા હશે, પણ તેઓ જેઓ જમણે, ડાબે, આગળ, પાછળ ખર્ચ કરે, અને તેઓ ઘણા થોડા હશે. અને તેઓ જેઓ ઊંટ અથવા ગાય અથવા બકરીઓના માલિક હોય અને તેમની ઝકાત અદા ન કરે તો તે (જાનવર) કુયામતના દિવસે પહેલાં કરતાં વધુ જાડા અને મોટા થઈને આવશે અને પોતાના માલિકને શિંગડાંથી મારશે અને ખરીઓ વડે કચડી નાખશે, ત્યાં સુધી કે સર્વ લોકોનો હિસાબ કિતાબ ખત્મ થઈ જશે.

(સહીહ મુસ્લિમ, કિતાબુઝ્ઝકાત, બાબ તગ્લીતે અકૂબહ)

★ માલવાળાઓની અજમાઈશ ★

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۖ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ۖ كَلَّا بَلْ لَا تَشْكُرُونَ الْيَتِيمَ ۖ وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۖ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لِّئَالٍ ۖ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۖ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۖ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ۖ

"પરંતુ માણસ તો જ્યારે તેને તેનો રબ અજમાવે કે તેને પ્રતિષ્ઠા તથા નેઅમત આપે ત્યારે તો કહે છે કે મારા રબે મને ઈજજત આપી. અને જો અજમાવે અને તેની રોજી તેના પર તંગ કરી આપે તો કહે છે, મારા રબે મને ખ્વાર (પરેશાન) કર્યો. એવું નથી, બલ્કે તમે યતીમની ઈજજત નથી કરતા અને આપસમાં

એકબીજાને મિસ્કીનને ખવડાવવાનું પ્રોત્સાહન નથી આપતા, અને વારસાનો માલ હપ હપ ખાવ છો અને માલની અતિશય મહોબ્બત ધરાવો છો. હા ! હા ! જ્યારે જમીન ટકરાયને ટુકડે ટુકડા કરી દેવામાં આવે અને તમારા રબનો હુકમ આવે અને ફરિશ્તા હારોની હારમાં આવે અને તે દિવસે જહન્નમ લાવવામાં આવે, તે દિવસે માણસ વિચારશે, અને હવે તેને વિચારવાનો સમય ક્યાં ?!"

(સૂ. ફજર, આ. ૧૫ થી ૨૩, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ ખુદાની રાહમાં ખર્ચ કરવાનો અજરો સવાબ ★

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْكَ سَوَابِلُ فِي كُلِّ سُبُلَةٍ مِائَةٌ
حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

"એનું દૃષ્ટાંત જેઓ પોતાના માલ અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરે છે, એ દાણાની જેમ છે જેણે ઉગાડી સાત કંતીઓ (ડૂડાં) દરેક કંતીમાં સો દાણા, અને અલ્લાહ એનાથી પણ અધિક વધારે જેના માટે ચાહે. અને અલ્લાહ વિશાળતાવાળો ઈલ્મવાળો છે." (સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૧, કન્ઝુલ ઈમાન) અને ફર્માવે છે :-

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ حَبَّةٍ بِرَبْوَةٍ
أَصَابَهَا وَابِلٌ فَأَتَتْ أَكْثَرَ ضَعْفَيْنِ ۖ فَإِن لَّمْ يُصِْبْهَا وَابِلٌ فَقُلٌّ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

"અને તેમનું દૃષ્ટાંત જેઓ પોતાના માલ અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરે છે અને પોતાના દિલ જમાવવા માટે, એ બાગ જેવી છે જે રેતીલી જમીન પર હોય તેના પર જોશભરે પાણી પડ્યું તો બમણા મેવા લાવ્યો. પછી જો જોરનો વરસાદ તેને ન પહોંચે તો તેને પૂરતો છે. અને અલ્લાહ તમારાં કામો જોઈ રહ્યો છે." (સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૫, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ એકતામાં ઈખ્લાસ છે ★

أَيُّوْدُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

"શું તમારામાં કોઈ એને પસંદ કરશે કે તેની પાસે એક બાગ હોય ખજૂરો તથા દ્રાક્ષોનો જેની નીચે નદીઓ વહેતી, તેના માટે તેમાં દરેક પ્રકારનાં ફળોથી છે અને તેને વૃદ્ધાવસ્થા આવી અને તેનાં અશક્ત બાળકો છે. તો આવ્યો એના પર એક વંટોળ જેમાં આગ હતી તો સળગી ગયો. એવું જ વર્ણન કરે છે અલ્લાહ તમારાથી પોતાની આયતો કે ક્યાંક તમે ધ્યાન કરો."

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૬, કન્ઝુલ ઈમાન)

તફસીરે ખઝાઈનુલ ઈફાનમાં છે : "આ મોમિન મુખ્લિસના અમલોનું એક દૃષ્ટાંત છે કે જેવી રીતે ઊંચા વિસ્તારમાં બેહતરીન બાગ દરેક સ્થિતિમાં ખૂબ ફૂલે ફળે છે ચાહે વરસાદ ઓછો હોય કે વધુ. એ જ પ્રમાણે ઈબ્લાસવાળા મો'મિનનો સદકો અને ખર્ચ કરવું ભલે ઓછો હોય કે વધુ તે અલ્લાહ તઆલા તેને વધારે છે."

★ રિયા તથા દેખાડો કરવાની બુરાઈ ★

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿١٠﴾

"અને તેઓ જેઓ પોતાનો માલ લોકોને દેખાડવા માટે ખર્ચ કરે છે અને ઈમાન નથી લાવતા અલ્લાહ અને ન કયામત પર. અને જેનો દોસ્ત શૈતાન હોય તો કેટલો બુરો દોસ્ત છે." (સૂ. નિસાઅ, આ. ૩૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ મો'મિનની જાન તથા માલને ખરીદી લીધો ★

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١﴾

"બેશક ! અલ્લાહે મુસલમાનોથી તેમના માલ તથા જાન ખરીદી લીધાં છે એ બદલા પર કે તેમના માટે જન્નત છે. અલ્લાહની રાહમાં લડે તો મારે અને મરે, તેના કરમના જિમ્મા પર સાચો વાયદો તૌરાત તથા ઈન્જીલ અને

કુર્આનમાં, અને અલ્લાહથી અધિક ફૌલનો પૂરો કોણ ? તો ખુશીઓ મનાવો પોતાના સોદાની જે તમે તેનાથી કર્યો છે. અને આ જ મહાન કામચાબી છે."

(સૂ. તૌબા, આ. ૧૧૧, કન્ઝુલ ઈમાન)

ઉપરોક્ત આયતનો શાને નુઝૂલ એ છે કે જ્યારે અન્સારે નબી કરીમ ﷺ થી ઉફુબાની રાતે બયઅત કરી તો અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને રવાહા ર.અ.એ અર્ઝ કરી કે યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ તમારા રબના માટે અને આપના માટે કાંઈક શર્ત ફર્માવો જે આપ ચાહો. ફર્માવ્યું, હું મારા રબના માટે તો એ શર્ત કરું છું કે તમે તેની ઈબાદત કરો અને કોઈને એનો શરીક ન ઠરાવો, અને મારા માટે એ કે જે ચીજોથી તમે તમારા જાન તથા માલોને બચાવો તથા મેહફૂઝ રાખો છો તેને મારા માટે પણ માન્ય ન કરો. તેમણે અર્ઝ કરી કે, અમે એવું કરીએ તો અમને શું મળશે ? ફર્માવ્યું, જન્નત. (ખઝાઈનુલ ઈફાન)

★ આપણા માલોમાં ગરીબોનો હક્ક ★

રબ ફર્માવે છે :-

﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ "અને તેમના માલોમાં હક્ક હતો માગનારાઓ તથા બેનસીબોનો." (સૂ. ઝારિયાત, આ. ૧૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

તફસીર : માગનાર તો તે છે જે પોતાની હાજતના માટે લોકોને સવાલ કરે અને મેહરૂમ તે કે જે જરૂરતમંદ તો હોય પણ શરમના કારણે સવાલ ન કરે.

★ દુનિયા તથા દુનિયાના માલની હકીકત ★

﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَرِثَتُهُمْ فَتَنَةٌ يُفْتَحُونَ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْتَجُّ فَتَكْرَهُهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾

"જાણી લો કે દુનિયાની જિંદગી તો નથી પણ ખેલકૂદ અને એશ આરામ, અને તમારું આપસમાં બડાઈ મારવું અને માલ તથા ઔલાદમાં એકબીજા પર અધિકતા ચાહવું એ વરસાદની જેમ છે જેની ઉગાવેલ લીલોતરી કિસાનોને

ગમી પછી સૂકાયું કે તું તેને પીળી જુએ, પછી ચગદાયેલ થઈ ગયું અને આખેરતમાં સખત અઝાબ છે અને અલ્લાહ તરફથી બખ્ષિશ અને તેની રજા, અને દુનિયાનું જીવન તો નથી પણ ધોકાનો માલ." (સૂ. હદીદ, આ. ૨૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

આ તેના માટે છે જે દુનિયાનો જ થઈ જાય અને તેના પર ભરોસો કરી લે અને આખેરતની ફિકર ન કરે. અને જે શખ્સ દુનિયામાં આખેરતનો તાલિબ હોય અને દુનિયા સબબોથી પણ આખેરતના માટે જ સંબંધ રાખે તો એના માટે દુનિયાની કામચાબી આખેરતનો ઝરીયો છે. હઝરત ઝુન્નૂન ર.અ.એ ફર્માવ્યું કે, હે મુરીદોના ગિરોહ ! દુનિયા તલબ ન કરો, અને જો તલબ કરો તેનાથી મહોબ્બત ન કરો, તો શો (ભાથુ) અહીંથી લો આરામગાહ બીજે છે. (ખઝાઈનુલ ઈર્ફાન)

★ દુનિયાની બુરાઈ ★

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠﴾

"હે ઈમાનવાળાઓ ! તમારા માલ ન તમારી ઔલાદ કોઈ ચીજ તમને અલ્લાહના ઝિક્કથી ગાફિલ ન કરે, અને જે એવું કરશે તો એ જ લોકો નુકસાનમાં છે. (સૂ. મુનાફિકૂન, આ. ૯, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ મરતાં પહેલાં ખર્ચી નાખો ★

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ ۚ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

"અને અમારા આપેલામાંથી કાંઈક અમારી રાહમાં ખર્ચ કરો એના પહેલાં કે તમારામાંથી કોઈને મૌત આવે, પછી કહેવા લાગે : હે મારા રબ ! તે મને થોડી મુદત માટે કેમ મોહલત ન આપી કે હું સદકો આપત અને નેક લોકોમાં થાત. અને કદાપિ અલ્લાહ કોઈ જાનને મોહલત ન આપશે જ્યારે તેનો વાયદો આવી જાય. અને અલ્લાહને તમારાં કામોની ખબર છે." (સૂ. મુનાફિકૂન, આ. ૧૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ દરેક નેઅમતના બારામાં સવાલ થશે ★

હઝરત અબૂ હુરૈરહુ رضي الله عنه થી મરવી છે. આપ ફર્માવે છે : એક દિવસ અથવા રાતે હુઝૂર عليه السلام ઘરેથી નીકળ્યા તો જોયું કે હઝરત સૈયદના અબૂબક તથા હઝરત સૈયદના ઉમર رضي الله عنه પણ બહાર ઉભેલા છે. આપ عليه السلام એ પૂછ્યું, તમને અત્યારે કઈ ચીજ ઘરોએથી બહાર લઈ આવી ? તેમણે અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! عليه السلام ભૂખ. તો આપ عليه السلام એ ફર્માવ્યું, એ જાતની ફૂસમ ! જેના કુદરતના કબજામાં મારી જાન છે ! હું પણ એ જ ચીજના સબબે ઘરેથી નીકળેલો છું જેણે તમને ઘરથી બહાર કાઢ્યા. થોભો ! તો તેઓ બંને આપ عليه السلام ની પાસે રોકાય ગયા. પછી આપ عليه السلام એક અન્સારીના ઘરે તશરીફ લઈ ગયા પરંતું તે ઘરમાં હાજર ન હતા. જ્યારે તે અન્સારીની પત્નીએ જોયું તો ખુશીથી કહેવા લાગી, મરહબા ! ભલે પધારો ! આપ عليه السلام એ એ અન્સારીના બારામાં પૂછ્યું, એ ક્યાં છે ? અર્જ કરી, એ અમારા માટે મીઠું પાણી લેવા ગયા છે.

જ્યારે તે અન્સારી પરત થયા તો હુઝૂર عليه السلام અને આપના બંને સાહબોને જોઈને કહ્યું, અલ્હમ્દુલિલ્લાહ ! આજે મારા મહેમાનોથી વધી મોઅઝ્ઝઝ મહેમાન કોઈના નથી. પછી તે જઈને તેમના માટે ખજૂરનો એ લૂમ લઈ આવ્યા જેમાં અડધી પાકેલી ખજૂરો, ખારેકો અને તાજી ખજૂરો હતી. તેમણે અર્જ કરી આપ આને ખાવ. અને ખુદ છરી પકડી તો આફાએ દો જહાં عليه السلام એ તેમને ફર્માવ્યું, દૂધ આપતી બકરી ઝબહ ન કરશો. પછી તેમણે તેમના માટે બકરી ઝબહ કરી. સૌએ એ બકરીનો ગોશ્ત ખાધો, ખજૂરો ખાધી અને પાણી પીધું. જ્યારે સૌએ ઘરાઈને ખાય પી લીધું તો હુઝૂર નબી કરીમ عليه السلام એ હઝરત અબૂબક તથા ઉમર رضي الله عنه ને ફર્માવ્યું, એ જાતની ફૂસમ જેની કુદરતની કબજા હેઠળ મારી જાન છે ! ફયામતના દિવસે તમને એ નેઅમતોના બારામાં જરૂર પૂછવામાં આવશે. તમને ભૂખે ઘરેથી કાઢ્યા પછી પરત થતા પહેલાં તમને આ નેઅમતો મળી ગઈ.

(સહીહ મુસ્લિમ, અશરબા, બાબુ જવાઝે ઈસ્તિબ્તા)

તંગદસ્તી તથા મોહતાજીના સબજો

★ પ્રથમ સબજ : બુરા અમલો અને અલ્લાહની નાફર્માની ★

અલ્લાહ તઆલાએ કુર્આન હકીમમાં ફર્માવ્યું :-

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٠٦﴾

"ચમકી ખરાબી ખુશ્કી તથા તરીમાં (સૂકા તથા લીલામાં) એ બુરાઈઓથી જે લોકોના હાથોએ કમાયી. જેથી તેમને તેમના અમુક કર્મોનો સ્વાદ ચખાડે કે ક્યાંક તેઓ રોકાય." (સૂરએ રૂમ, આ. ૪૧, કન્ઝુલ ઈમાન)

આ આયતમાં અલ્લાહ રખ્બુલ ઈઝ્જતે માણસોને એ વાત બતાવી આપી છે કે દુનિયામાં વરસાદનો અભાવ, દુકાળ, પાણીનું પુર, ધરતીકંપ, તોફાન, આંત્રિક બાહય ઝઘડા અને લડાઈઓ, આર્થિક તથા અખ્લાકી બદ્દહાલીની કોઈ પણ સ્થિતિ હોય એ સૌ ઈન્સાનના પોતાના અમલોનું જ પરિણામ છે, અને આ સર્વ મુસીબતો તથા આજમાઈશો માણસ પર એટલા માટે આવે છે કે માણસ તેનાથી બોધ ગ્રહણ કરે અને તેને પોતાની સુધારણાનો ઝરીયો બનાવીને પોતાની હાલતોમાં સુધારો પેદા કરે.

★ બીજો સબજ : તોલ માપમાં કમી ★

એ જ પ્રમાણે જે ફૌમ એક ખુદાની ઈબાદત છોડીને મૂર્તિઓ વગેરેને પૂજવા લાગે અને માપ તોલમાં વધ ઘટ કરવાનું શરૂ કરી આપે તો એવી ફૌમ પણ ખૂબ જ જલ્દી દુનિયાથી નષ્ટ થઈ જતી હોય છે.

وَيَلِّ لِلْظَّالِمِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا كُتِلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۖ وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْ رَزَقُوهُمْ
يُخْسِرُونَ ﴿١٠٧﴾

"ઓછું તોલનારાઓની ખરાબી છે, તે કે જ્યારે અન્યોથી માપ લે તો પૂરું લે અને તેમને જ્યારે તોલ માપ કરી દે તો ઓછું કરો.

(અલ મુતફફિફીન, આ. ૧ થી ૩, કન્ઝુલ ઈમાન)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ રઝી અલ્લેહુ અન્હી મરવી છે કે રસૂલે અક્રમ સ નબીયે અકરમ ﷺ એ ફર્માવ્યું : "જે લોકો માપ તોલમાં વધઘટ કરશે તો અલ્લાહ તઆલા તેમની પેદાવાર ઓછી કરી આપશે અને તેમના પર દુકાળ લાગુ કરી આપશે." (અત્તરગીબ વત્તરહીબ)

આજે આપણે જો આપણા સમાજનું નિરીક્ષણ કરીએ તો અસંખ્ય વેપારીઓ એવા મળશે જેઓ આ ધૃષ્ટાસ્પદ જુર્મને પોતાના દિમાગની ચાલાકી તથા હોશિયારી સમજે છે, જ્યારે કે અલ્લાહ તઆલાએ પોતાની ફૌમના માટે દુનિયામાં દુકાળ અને આખેરતમાં અઝાબે અલીમ (દુઃખદાયક અઝાબ)ની ચેતવણી આપી છે.

★ ત્રીજો સબબ : માલની ઝકાત અદા ન કરવું ★

જ્યારે સમાજમાં લોકો પોતાના માલ દૌલતથી સદકા, ઉશર તથા ઝકાત આપવાથી પાછી પાની કરવા લાગે તો અલ્લાહ તઆલા તેમની પેદાવાર ખત્મ કરીને દુકાળ ભેગા કરી આપે છે.

સૂરએ ફલમમાં અલ્લાહ તઆલાએ બાગવાળાઓનો કિસ્સો વર્ણવતાં ફર્માવ્યું :—

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۖ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ۖ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۖ فَأَصْبَحَتْ كَالضَّرِيمِ ۖ

"બેશક ! અમે તેમને પરખ્યા જેવા એ બાગવાળાઓને પરખ્યા હતા. જ્યારે તેમણે ફસમ ખાધી કે જરૂર સવાર થતાં અમે ખેતર કાપી લઈશું અને ઈન્શાઅલ્લાહ ! ન કહું તો એના પર તારા રબના તરફથી એક ફેરી કરનારો ફેરો કરી ગયો અને તેઓ સૂતા હતા. તો સવારે રહી ગયા જાણે ફળ તૂટેલા.

(સૂરએ નૂન, આ. ૧૭ થી ૨૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

હઝરત બુરીદા રઝી અલ્લેહુ અન્હી રિવાયત છે કે રસૂલે અકરમ ﷺ એ ફર્માવ્યું : "જે કૌમ વાયદાનું પાલન નહીં કરે તેમની વચ્ચે કાપા કાપી શરૂ થઈ જશે, અને જે કૌમમાં ઝિનાકારી આમ થઈ જશે એમના પર અલ્લાહ તઆલા મૌત

લાગુ કરી આપશે, અને જે કૌંમ ઝકાત રોકી લેશે, અલ્લાહ તઆલા તેનાથી બારાને રહુમત (વધા) રોકી લેશે. (શોઅબુલ ઈમાન, કિતાબુઝ્ઝકાત બાબુતશદીદ અલા મનઉઝ્ઝકાત)

૨બ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُخْلَىٰ عَنْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فُتْكُوىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۚ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لَا تَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كَنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝

"અને જે લોકો સોના તથા ચાંદીનો ખજાનો ધરાવે છે અને અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ નથી કરતા તેમને દર્દનાક અઝાબની બશારત આપી દો. જે દિવસે એ ખજાનાને દોઝખની આગમાં ગરમ કરવામાં આવશે પછી એનાથી એમની પેશાનીઓ, પાસાંઓ અને પીઠોને ડામ આપવામાં આવશે (અને તેમને કહેવામાં આવશે) આ છે જેને તમે પોતાના માટે ખજાનો બનાવીને રાખ્યું હતું, તમારા ખજાનાની મજા ચાખો. (સૂરઅ તૌબા, ૯/૩૪, ૩૫)

સહીહ મુસ્લિમ, કિતાબુઝ્ઝકાતના બાબ ઈષ્મ માનિઉઝ્ઝકાતમાં હદીષ છે કે : "જે શખ્સ પોતાના માલથી ઝકાત નથી આપતો કયામતવાળા દિવસે તેના માલને આગની તખ્તીઓ બનાવીને તેનાં બંને પાસાં, પેશાની અને કમરને ડામ દેવામાં આવશે. એ દિવસ પચાસ હજાર વરસનો હશે અને લોકોનો ફેંસલો થતા સુધી તેનો એ જ હાલ રહેશે. ત્યાર બાદ તેને જન્નત કે જહન્નમમાં લઈ જવામાં આવશે."

એટલા માટે દુનિયામાં દુકાળ અને વરસાદનો અભાવ અન્ય અઝાબોથી બચવા અને આખેરતમાં દોઝખની આગથી મહેફૂઝ રહેવા માટે પોતાના માલ દૌલતથી ઝકાત, ઉશર અને સદકા તથા ખૈરાત કાઢવી જરૂરી છે.

★ ચોથો સબબ : અંબિયાએ કિરામને જૂઠલાવવું ★

જે કૌંમ અંબિયાએ કિરામ عَلَيْهِمُ السَّلَام ની પાકીઝા તા'લીમાત પર અમલ કરતા થવાને બદલે તેમને જૂઠલાવી દેવાનું શરૂ કરી આપે તો એવી કૌંમ પર

પણ અલ્લાહ તઆલા દુકાળ લાગુ કરી દે છે.

તફસીરની કિતાબોમાં છે કે જ્યારે કૌમે હઝરત હુદ عليه السلام ની તા'લીમાત પર અમલ કરતા થવાને બદલે તેમને જૂઠલાવી આપ્યા તો અલ્લાહ તઆલાએ તે કૌમ પર દુકાળ નાખી દીધો અને તેમના પર તોફાનનો અઝાબ મોકલીને તેમને નેસ્તો નાબૂદ કરી દીધા :-

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْنَاهُ بِهِ رَبِّجْ فِيهَا عَادَاتِ الْإِنْمِ ۖ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾

"જ્યારે તેઓ દૂરથી વાદળ આવતુ જોતા તો કહેતા કે આ વાદળ અમારા પર વરસાદ વરસાવનાર છે. અસલમાં આ વાદળ તે જ ચીજ છે જેની તમે જલ્દી કરી રહ્યા હતા. એમાં એવી હવા છે જેમાં ઘણો દર્દનાક અઝાબ છે જે પોતાના રબના હુકમથી દરેક ચીજને બર્બાદ કરી રહેલ છે. અને તેઓને એવા ખત્મ કરી દેવામાં આવ્યા કે તેમનાં મકાનોના સિવાય કોઈ ચીજ જોવા મળતી ન હતી. મુજરિમોની કૌમને અમે એવો જ બદલો આપ્યા કરીએ છીએ." (સૂરએ અહકાફ, ૪૬/૨૪, ૨૫)

★ પાંચમો સબબ : ઝિનાકારી અને અશ્લિલતાનું આમ હોવું ★

જે સમાજમાં બેહયાઈ, ફહાશી (અશ્લિલતા) અને નગ્નતા, બદ્કારી અને ઝિનાકારી આમ (સામાન્ય) થઈ જાય તે સમાજ પણ અલ્લાહના અઝાબનું નિશાન બની જાય છે.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્ઉદ رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે : "જે કૌમમાં ઝિનાકારી અને વ્યાજખોરી આમ થઈ જાય તે પોતાના માટે અલ્લાહના અઝાબને હલાલ કરી લે છે.

★ છઠ્ઠો સબબ : અલ્લાહની નાશુકી ★

જ્યારે કોઈ કૌમ અલ્લાહ તઆલાની અતા કરેલ નેઅમતો પર શુક કરવાના બદલે ઘમંડ તથા અભિમાન કરવાનું શરૂ કરી આપે અને આખેરતને

ભૂલી જાય તો એવી કૌમના માલ તથા દોલતને અલ્લાહ તઆલા તબાહ તથા બર્બાદ કરીને અઝાબથી તેનો ભેટો કરાવી દે છે અને મુફલિસી મોહતાજી તેમનું મુકદ્દર બની જાય છે.

સૂરએ કહફમાં વિગતવાર અલ્લાહ તઆલાએ બે માણસોનો બનાવ વર્ણન કર્યો છે :—

તર્જુમો : "અને એમની સામે બે પુરૂષોનો હાલ વર્ણન કરો કે એમાંના એકને અમે દ્રાક્ષના બે બાગ આપ્યા અને તેમને ખજૂરોથી ઢાંકી લીધા અને તેમની વચ્ચે વચ્ચે ખેતી રાખી. બંને બાગ પોતાનાં ફળ લાવ્યા અને એમાં કાંઈ કમી ન આપી. બંનેની વચ્ચે અમે નહેર વહાવી, અને ફળ રાખતો હતો તો પોતાના સાથીને બોલ્યો અને તે એનાથી અદલા બદલી કરતો હતો, હું તારા કરતાં માલમાં અધિક છું અને માણસોનું અધિક જોર ધરાવું છું. પોતાના બાગમાં ગયો અને પોતાની જાન પર જુલ્મ કરતાં બોલ્યો, મને ગુમાન નથી કે આ કદી ફના થાય અને હું ગુમાન નથી કરતો કે ફયામત કાયમ થાય અને જો હું મારા રબની તરફ ફરીને પણ તો જરૂર આ બાગથી બેહતર પલટવાની જગા પામુ. તેના સાથીએ તેનાથી ઉલટફેર કરતાં જવાબ આપ્યો, શું તું એની સાથે કુફ કરે છે ? જેણે તને માટીથી બનાવ્યો પછી શુદ્ધ પાણીના ટીપાથી, પછી તને બરાબર પુરૂષ બનાવ્યો, પરંતું હું તો એ જ કહું છું કે તે અલ્લાહ જ મારો રબ છે અને હું કોઈને મારા રબનો શરીક નથી કરતો. અને કેમ ન થયું જ્યારે તું તારા બાગમાં ગયો તો કહ્યું હોત, જે ચાહે અલ્લાહ અમને કાંઈ જોર નથી પણ અલ્લાહની મદદનું. જો તું મને તારા કરતાં માલ તથા ઔલાદમાં ઓછો જોતો હતો તો નજીક છે કે મારો રબ મને તારા બાગ કરતાં સારું આપે અને તારા બાગ પર આસ્માનથી વીજળીઓ ઉતારે તો તે નષ્ટ થઈને મેદાન બનીને રહી જાય. અથવા એનું પાણી જમીનમાં ઘસી જાય, પછી તું તેને કદાપિ તલાશ ન કરી શકે, અને એનાં ફળ ઘેરી લેવામાં આવ્યાં તો, તું તારા હાથ ઘસતો રહી ગયો એ લાગત પર જે આ બાગમાં ખર્ચ કરી હતી. અને પોતાની પર પડેલો હતો અને કહી રહ્યો છે, હે કાશ ! મેં મારા રબનો કોઈને શરીક ન કર્યો હોત. અને તેની પાસે કોઈ જમાઅત ન હતી કે અલ્લાહની

સામે તેની મદદ કરતી ન તે બદલો લેવાને પાત્ર હતો. અહીં ખુલે છે કે અખત્યાર સાચા અલ્લાહનો છે, તેનો સવાબ સૌથી બેહતર અને તેને માનવાનો અંજામ સૌથી ભલો. (સૂરએ કહફ, કન્ઝલ ઈમાન)

કુર્આનના વર્ણવેલ આ બનાવથી નીચે જણાવેલ ચાર વાતો જાણવા મળે છે :—

(૧) દુનિયાવી નેઅમતો બે ઘડી ધૂપ અને ચાર દિવસની ચાંદની છે. અસ્થાયી તથા નાશવંત છે. તો બુદ્ધિમાન તે છે જે એમના પર ઘમંડ ન કરે અને એમના આધાર પર અલ્લાહની નાફર્માની માટે તૈયાર ન થઈ જાય, અને ઈતિહાસનાં તે પૃષ્ઠો હમેશાં નજર સમક્ષ રાખે જેમની આગોશમાં ફિરઓન, નમરૂદ, ષમૂદ તથા આદની કાહિરાના શક્તિઓનો અંજામ આ જ સુધી મહેફૂઝ છે.

(૨) હફીફી તથા કાયમી ઈજજત, ઈમાન તથા અમલે સાલેહથી મયસ્સર થાય છે, માલ દોલત અને દુનિયાવી જાહોજલાલીથી હાંસલ નથી થતી. મક્કાના કુરૈશને માલ દૌલત, સત્તા તથા દબદબો હાંસલ હતી પણ બદરના મેદાનમાં તેમના બુરા અંજામ અને દીનો દુનિયાની બેઈજજતીને કોઈ રોકી ન શક્યું, જ્યારે મુસલમાન દરેક પ્રકારના એશના સામાનથી મેહરૂમ હતા, પણ અલ્લાહ પર ઈમાન અને નેક અમલોએ જ્યારે તેમને દીની દુનિયાવી ઈજજત તથા વર્ચસ્વ અતા કર્યું તો એમાં કોઈ આડ ન બની શક્યું.

(૩) મો'મિનની શાન એ છે કે જો તેને અલ્લાહ તઆલાએ દુનિયાની નેઅમતોથી નવાઝ્યો છે તો ગુરૂર તથા ઘમંડને બદલે બારગાહે હક્કમાં નિયાઝમંદીની પેશાની ઝુકાવીને નેઅમતોનો સ્વીકાર કરે અને દિલ તથા ઝબાન બંનેવ વડે ઈફ્રાર કરે કે ખુદાયા ! જો તું આ અતા ન કરત તો એને મેળવવું મારી શક્તિ બહારનું હતું. આ સૌ તારી જ અતા તથા એહસાનનો સદકો છે.

(૪) સઈદ (નેક બખ્ત) તે છે જે અંજામથી પહેલાં અંજામની હફીફતને વિચારી લે અને છેવટે હમેશાંની સઆદત (નેકબખ્તી) પામે. અને શક્કી (બદ્બખ્ત) તે છે જે પરિણામ પર વિચારણા કર્યા વિના ઘમંડ તથા અભિમાન પ્રદર્શિત કરે અને બુરો અંજામ જોયા બાદ શર્મિદગી તથા અફસોસ પ્રદર્શિત કરે. અને એ વખતે આ શર્મિદગી તથા અફસોસ તેને કાંઈ કામ આવશે નહીં.

★ સાતમો સબબ : સંગ્રહખોરી કરવી ★

હઝરત સૈયદના ઉમર ફારૂક رضي الله عنه એકવાર પોતાની ખિલાફતના જમાનામાં અનાજની મંડીમાં ગયા અને જઈને અનાજના ઢગલાઓનું નિરીક્ષણ કરવા લાગ્યા. એક જગાએ આપે ખૂબ જ ઉમદા અનાજ જોયું અને ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ આ અનાજમાં બરકત અતા કરે અને એને લાવનારા પર પણ રહમો કરમ ફર્માવે. આપને બતાવવામાં આવ્યું કે આ અનાજના માલિકોએ એનો સ્ટોક (સંગ્રહ) કરેલો છે. આપે પૂછ્યું કે તે કોણ છે જેમણે ઉમ્મતની જરૂરતના સમયે આ અનાજનો સંગ્રહ કરી રાખ્યો છે ? આપને જણાવવામાં આવ્યું કે ફલાણા ફલાણા માણસ છે. આપે તેમને તલબ કરીને ફર્માવ્યું, કે મેં રસૂલે કરીમ عليه السلام થી સાંભળ્યું છે કે જે માણસ મુસ્લિમ ઉમ્મતની જરૂરતના સમયે અનાજની સંગ્રહખોરી કરશે અલ્લાહ તઆલા તેને કોઢની બીમારીમાં સપડાવી દેશે, અથવા તેને ગરીબી તથા મુફ્લિસીમાં સપડાવી દેશે.

એ બે માણસોમાંથી એકે ત્યાં ઉભા રહીને જ અલ્લાહની હુજૂર તૌબા કરી લીધી અને ભાવિમાં સંગ્રહખોરી ન કરવાનો અલ્લાહથી વાયદો કરી લીધો, પરંતુ બીજા માણસે કહ્યું કે આ અમારુ અનાજ છે તેને અમે જ્યારે ચાહીએ અને જે રીતે ચાહીએ ખર્ચ કરીએ, કોઈને શું વાંધો ? જેથી અલ્લાહ તઆલાએ તે માણસને કોઢની બીમારીમાં સપડાવી દીધો અને તે એ જ હાલતમાં મરી ગયો. (મુસ્નદે અહમદ, મુસ્નદે ઉમર બિન ખતાબ, પૃષ્ઠ-૧૩૦)

આ સબબો ઉપરાંત અમ્ર બિલ મઅરૂફ (સારી વાતોનો હુકમ આપવો)થી મુખ ફેરવવું અને નહી અનિલ મુન્કર (બુરી વાતોથી રોકવું) ત્યજી દેવું, સગા સંબંધીઓથી સંબંધ કાપવા વગેરે પણ એવા સબબોમાંથી છે જેનાથી રોજમાં તંગી આવે છે અને એક ખુશહાલ, મોહતાજ તથા પરેશાન થઈ જાય છે.

વ્યાજમય કારોબાર, સંગ્રહખોરી, આવકના હરામ ઝરીયા, ધોકાબાજી, લાંચ ખાવી અને કરપ્શનથી દૂર થવું જોઈએ. બદ્કારીથી પણ પોતે પોતાને

બચાવવું જોઈએ વાયદાની પાબંદી અને સારી વાતનો હુકમ આપવો અને બુરી વાતોથી રોકવાનો ફરીજો પૂરી કૌમે અદા કરવો જોઈએ. નગ્નતા તથા અશ્લિલતાની રોકથામના માટે સામૂહિક કોશિશ અમલમાં મૂકવી જોઈએ. જુલ્મ તથા જબ્રથી બચવું જોઈએ અને સગાંઓથી સદ્વર્તવ તથા હુસ્ને સુલૂક કરવો જોઈએ. માપ તોલમાં વધઘટને બદલે સંપૂર્ણ લેવું તથા આપવું જોઈએ. આ વાતો પર અમલકર્તા થવાથી અલ્લાહ રાજી થઈ જશે, અને સમાજ અમ્નો સુકૂનથી ભરપુર થઈ જશે. અને રહમતે ખુદાવંદી જોશમાં આવશે. વર્ષાનો નુઝૂલ શરૂ થઈ જશે અને ખેતીઓમાં હરિયાળી આવશે અને વતને અઝીઝ પ્રગતિના પંથે આગળ વધતુ રહેશે. ઈન્શાઅલ્લાહ !

★ ફુરસદની ફદર કરો વ્યસ્તતા પહેલાં ★

પ્રિય વાંચકો ! જિંદગીની એક એક પળ અત્યંત કિંમતી છે. પોતાની થોડા દિવસોની જિંદગીની બાકીની પળોને ગનીમત જાણો, એ પળોને નિરર્થક કામો, ફાયદા વિનાના કાર્યોમાં કદાપિ કદાપિ ન ખર્ચો, બલ્કે તેમને અલ્લાહ તઆલા તથા તેના રસૂલ ﷺની ઈતાઅત તથા ફર્માબરદારીમાં ગુજારો. માણસે પોતાની આ થોડા દિવસની જિંદગીની એ વખતે ફદર થાય છે જ્યારે તે આ દુનિયાથી કૂચ કરી રહ્યો હોય છે, પરંતુ એ વખતે અફસોસ કરવું બિન ફાયદાકારક હોય છે. રબ તઆલા ફર્માવે છે :-

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٠٠﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا

"કદાચ હું કાંઈક ભલાઈ કમાઉં તેમાં જે છોડીને આવ્યો છું. છટ ! આ તો (માત્ર) એક વાત છે જે તે પોતાના મોઢેથી કહે છે." (સૂ. મુઅમિનૂન, ૨૩/૯૯, ૧૦૦)

જે ઈન્સાન દુનિયામાં રહીને અલ્લાહની ઈબાદત તથા ઈતાઅત (આજ્ઞાપાલન)થી ગાફેલ રહ્યો હશે તે કુયામતના દિવસે અફસોસ કરતાં એ આરઝૂ કરશે કે કાશ ! દુનિયામાં ફરી વાર જવાનુ થતુ તો હું નેક અમલો કરતો અને દુનિયવી જિંદગીમાં ઝબાનથી કુફ તથા શિર્ક અને અલ્લાહની

નાફર્માનીના જે શબ્દો બકી નાખ્યા કરતો હતો એનાથી તૌબા કરી લેતો.

અલ્લાહની ફર્માબરદારીથી ગાફેલ રહીને જે સમયોને બેકાર કામોમાં વેડફી નાખવામાં આવે છે તેના માટે જહન્નમમાં ગયા પછી પણ બંદો અફસોસ કરશે.

સૂરએ મુઅમિનૂનમાં છે :

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿٢٠﴾ قَالَ اخْسِئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُوا

"હે અમારા રબ ! અમને દોઝખથી કાઢી આપ, પછી જો અમે એવું જ કરીએ તો જાલિમ છીએ. રબ ફર્માવશે, ઘુત્કારેલા પડી રહો એમાં ! અને મારાથી વાત ન કરો. (સૂ. મુઅમિનૂન, ૨૩/૧૦૭, ૧૦૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

સદરુલ અફઝિલ હઝરત અલ્લામા સૈયદ નઈમુદીન મુરાદાબાદી رحمة الله عليه ઉપરોક્ત આયતની તફસીરમાં લખે છે ! "તિર્મિઝીની હદીષમાં છે કે દોઝખી લોકો જહન્નમના દારોગા (મેનેજર) હઝરત માલિકને ચાલીસ વરસ સુધી પુકારતા રહેશે, ત્યારબાદ તે કહેશે કે તમે જહન્નમમાં જ પડ્યા રહેશો. પછી તેઓ પરવરદિગારને પુકારશે અને કહેશે, હે અમારા રબ ! અમને દોઝખથી કાઢી નાખ ! અને આ પોકાર તેમની દુનિયાથી ડબલ ઉમરની મુદત સુધી ચાલુ રહેશે. ત્યારબાદ તેમને આ જવાબ આપવામાં આવશે જે આગલી આયતમાં છે. (ખાઝિન) અને દુનિયાની ઉમર કેટલી છે એમાં કેટલાંય કથનો છે. અમુકે કહ્યું કે દુનિયાની ઉમર સાત હજાર વરસ છે. અમુકે કહ્યું બાર હજાર વરસ. અમુકે કહ્યું, ત્રણ લાખ સાઈઠ વરસ. (તઝકેરા કુર્તબી)

આપણી જિંદગીની એક એક પળ એટલા પ્રમાણમાં અમૂલ્ય તથા કદરને પાત્ર છે કે જન્તવાળાઓને જન્તમાં પ્રવેશ પામવા છતાં જિંદગીની પળોના નિરર્થક પસાર થઈ જવા પર અફસોસ થશે. હદીષે પાકમાં છે :

"હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું, કોઈ ફોમ એવી મેહફિલ નથી સજાવતી જેમાં તે અલ્લાહનો ઝિક્ર નથી કરતી. અને હુઝૂર નબી પાક صلى الله عليه وسلم ની ખિદમતે અકદસમાં દુરૂદ શરીફ નથી પઢતી, પણ એ કે એ મેહફિલ કયામતના દિવસે સવાબની કમીના કારણે તેમના માટે અફસોસનો સબબ થશે, ભલે તેઓ જન્તમાં દાખલ થઈ જશે.

પ્રિય વાંચકો ! સમય પસાર થતો રહે છે જેના પરિણામે દિવસ, અઠવાડિયાં, મહીના, સાલ અને સદીઓ જનમ લે છે. મહીના, સાલ તથા સદીઓ તો ખત્મ થઈ જાય છે, પણ સમય ગુજરતો જ રહે છે. કેમ કે સમય કદી ખત્મ ન થનાર એવા સફરનું નામ છે કે જેની કોઈ મંજિલ નથી. પણ હા ! ઈન્સાન જો ચાહે તો પોતાના નેક મકસદોને નજર સામે રાખીને પોતાની મંજિલને નિશ્ચિત કરી શકે છે. એ બરાબર છે કે માણસ બેઈખ્યાર છે પણ એટલો પણ નહીં કે તે પોતાના સમયને પોતાની મરજી અને ખ્વાહિશ પ્રમાણે સહીહ રીતે ગુજારી ન શકે. પરંતું એ ત્યારે શક્ય થાય છે કે જ્યારે માણસ સમયની કદર તથા તેના મહત્વથી વાકેફિયત ધરાવતો હોય. અલ્લહુલિલ્લાહ ! આપણે મુસલમાન છીએ. ઈસ્લામ તે મહાન નેઅમત છે જે આપણાથી એ વાતનો તકાજો કરે છે કે આપણે મુસલમાન હોવાની હેસિયતથી અન્ય ધર્મોના માનવાવાળાઓ કરતાં અધિક સમયની કદર કરીએ કરીએ.

વિચારો કે આપણને દુનિયાની સૌથી મહાન કિતાબ કુર્આનથી અલ્લાહ અને તેના રસૂલ હાદીયે આલમ, મોહસિને ઈન્સાનિયત ﷺ ના મુકદ્દસ ફર્માનોની રોશનીમાં સમયની કદર તથા મહત્વની ભાળ મળે છે અને તેને ગુજારવાના રોશન ઉસૂલ પણ મળે છે.

વાતને આગળ વધારતા પહેલાં એ વાત તથા મુદ્દો પેશ કરવો પણ જરૂરી છે કે જે જેટલી મોટી જાત હશે તેના એટલા જ મોટા અને રોશન ઉસૂલ હશે. દુનિયામાં સૌથી મોટી હકીકત તથા સચ્ચાઈ એ જ છે કે ખાલિકે કાઈનાત અલ્લાહથી વધીને કોઈ જાત નથી અને માનવ લિબાસમાં હાદીયે આલમ ﷺ થી વધીને કોઈ રાહબર તથા રહનુમા નથી. તો હવે આવી સ્થિતિમાં એ કેવી રીતે શક્ય છે કે અલ્લાહ કોઈ કમતર ચીજની કસમ વારંવાર યાદ ફર્માવે. પરવરદિગારે આલમે વિવિધ જગાએ વિવિધ સમયોની કસમ યાદ ફર્માવી છે. સૂરએ ફજરમાં ફજરના સમયની અને ઝીલ હજજના દસ દિવસોની કસમ યાદ ફર્માવી છે. રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે.

وَالْفَجْرِ ۖ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۖ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۖ وَالْيَلِ إِذَا يُسِّرُ

"આ સવારની કસમ અને દસ રાતોની, અને બેકી તથા એકીની, અને રાતની જ્યારે ચાલી જાય." (સૂ. ફજર, ૧ થી ૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

વળી એક સ્થળે ખાલિફે અદ્દો સમાએ રાત અને દિવસની કસમ પણ યાદ ફર્માવી. ઈર્શાદ છે : **وَالْيَلِ إِذَا دَبَّرَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۖ**

"અને રાતની જ્યારે પીઠ ફેરવે અને સવારની જ્યારે અજવાળુ નાખે." (સૂ. મુદ્ધિર, ૭૪/૩૩, ૪૪)

એ જ પ્રમાણે સૂરતુદોહામાં રબ્બે કાઈનાતે યાશતના સમયની કસમ યાદ કરતાં ઈર્શાદ ફર્માવ્યો : **وَالضُّحَى ۖ وَالْيَلِ إِذَا سَجَى ۖ** "યાશતની કસમ અને રાતની જ્યારે પદો નાખે." (સૂ. વદુહા, ૯૩/૧,૨)

સૂરએ અસ્રમાં જમાનાની કસમ યાદ ફર્માવી છે :-

وَالْعَصْرِ ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ خَسِيرٌ ۖ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالنَّحْتِ ۖ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۖ

"એ મહબૂબના જમાનાની કસમ ! બેશક ! માનવી જરૂર નુકસાનમાં છે પણ જેઓ ઈમાન લાવ્યા અને સારાં કામો કર્યા અને એકબીજાને હક્કની તાકીદ કરી અને એકબીજાને સબ્રની વસિયત કરી. (સૂ. અસ્ર, ૧૦૩/૧,૨,૩)

હુજૂર સૈયદે આલમ **ﷺ**નું ફર્માને મુકદ્દસ છે : "કયામતના દિવસે બંદો એ સમય સુધી (બારગાહે ઈલાહીમાં) ઉભો રહેશે કે જ્યાં સુધી તેનાથી ચાર ચીજોના વિશે પૂછી ન લેવામાં આવે : જિંદગી કેવી રીતે પસાર કરી ? જે ઈલ્મ હાંસલ કર્યો તેના પર કેટલો અમલ કર્યો ? માલ ક્યાંથી કમાયો અને ક્યાં ખર્ચ કર્યો ? શરીરને કયા કામમાં ખપાવ્યે રાખ્યું ? (અલ મોઅજમુલ કબીર લિત્તાઘ્રાની, ૧૧/૧૦૨, ખુત્બા ઈબ્ને મસ્ઝીદ, મુજાહિદ અન ઈબ્ને અબ્બાસ)

એકવાર નબી કરીમ **ﷺ**એ સૂરજ અસ્ત થતો જોયો તો ફર્માવ્યું : "તમારી દુનિયામાંથી જે ગુજરી ચૂકી છે કેવળ એટલી માત્રા બાકી છે જેટલો આ સૂરજ જિંદગી ગુજારીને આ દિવસમાં બાકી બચ્યો છે."

(મુસ્નદે અહમદ, મિશકાત, તિર્મિઝી, અબ્વાબુલ ફિતન)

અલ્લાહ તઆલા અમુક લોકોને લાંબી ઉમરો અતા કરે છે અને અમુકને મૌત અચાનક ઊંચકી લે છે, પરંતુ લોકોમાંથી બેહતરીન શખ્સ તે છે જે પોતાના સમયો સારાં કામોમાં ગુજારીને આખેરતનો સામાન કરે.

એક શખ્સે નબી કરીમ રઉફો રહીમ ﷺ નો પૂછ્યું કે બેહતરીન ઈન્સાન કોણ છે ? તો આપે ફર્માવ્યું, જેની ઉમર લાંબી અને અમલો સારા હોય. તેણે અર્જ કર્યું, લોકોમાંથી બદતરીન શખ્સ કોણ છે ? સરકાર ﷺ એ ફર્માવ્યું, જેની ઉમર લાંબી અને અમલો બુરા હોય."

(રવાહુ અહમદ, મિશકાત, તિર્મિઝી, અબ્વાબુઝઝહદ)

પરંતું આજે મુસલમાનોની જિંદગી પ્રત્યેની વિચારધારા બદલાય ચૂકી છે. કેટલાક મુસલમાન આખેરતને ભૂલીને પોતાને કેવળ કમાવા ખાવામાં સીમિત કરી દે છે. કેટલાક લોકો પોતાની આખેરત આબાદ કરે છે અને તેઓ અલ્લાહ તઆલાના હુકમોનું પાલન કરે છે અને મનાઈના હુકમોથી બચે છે. અમુક લોકોના સારા તથા બુરા અમલો અમલો મિશ્ર હોય છે.

માનવ જિંદગીના મહત્વ સંબંધે નબી કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું : "સવારના સમયે દરેક શખ્સ ચાલે છે અને પોતાના નફસને વેચે છે, પછી ક્યાં તો તેને દરેક જહન્નમથી આઝાદ કરાવી લે છે અથવા હલાલ ઠરાવી દે છે."

(રવાહુ મુસ્લિમ, કિતાબુતઠારત)

અલ્લાહ તઆલાએ સૂરતુશશમ્સમાં અગીયાર ચીજોની કૃસમ યાદ ફર્માવી છે, પછી ફર્માવ્યું કે કામયામ શખ્સ તે છે જે તઝકિયએ નફ્સ (નફ્સની પાકી) કરી લે. અને નામુરાદ ઈન્સાન તે છે જે પોતાના નફ્સને ગુનાહોમાં સપડાવી દે. અલ્લાહ પાક ઈર્શાદ ફર્માવે છે :

وَالشَّيْءِ وَضُحَاهَا ۖ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۖ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۖ وَالْيَلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۖ وَالسَّمَاءِ
وَمَا بَنَاهَا ۖ وَالْأَرْضِ وَمَا طَرَاهَا ۖ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۖ قَدْ أَفْلَحَ
مَنْ زَكَّاهَا ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

"સૂરજ અને તેની રોશનીની કૃસમ ! અને ચાંદની જ્યારે તેની પાછળ આવે, અને દિવસની જ્યારે તેને ચમકાવે. અને રાતની જ્યારે તેને છુપાવે,

અને આસ્માન અને તેને બનાવવાવાળાની કસમ, અને જમીન અને તેને ફેલાવવાની કસમ, અને જાનની અને તેની જેણે એને ઠીક બનાવ્યો પછી તેની બદકારી અને તેની પરહેઝગારી દિલમાં નાખી. બેશક ! મુરદે પહોંચ્યો જેણે એને (નફ્સને) સુથરો કર્યો અને નામુરદ થયો જેણે એને ગુનાહોમાં છુપાવ્યો."

(સૂ. શમ્સ, ૧ થી ૧૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

માનવ જિંદગી આજમાઈશો અને મુસીબતોથી ભરેલી પડી છે અને કદી ઈન્સાન જિંદગીની આ લગ્ઝિશોથી એવી ઠોકર ખાય છે જે તેના વહેમ તથા ગુમાનમાં પણ નથી થતી. નબીયે કૌનેન ﷺ દુનિયાની ભલાઈની આ શબ્દોમાં દુઆ કર્યા કરતા હતા : "અને મારી જિંદગીને મારા માટે દરેક ભલાઈના વધારાનો સબબ બનાવ અને મૌતને મારા માટે દરેક બુરાઈથી રાહતનો ઝરીયો બનાવ." (રવાહુ મુસ્લિમ, કિતાબુઝ્ઝિક બદુઆ, બાબુતઅવ્વુઝ)

દરેક પસાર થતા વરસમાં આજમાઈશોનો ક્રમ વધતો જશે. નબીયે રહમત ﷺ એ ફર્માવ્યું : "તમારા પર જે પણ સમય આવશે પણ તેના બાદવાળો સમય (પહેલા કરતાં) બદતર હશે." (રવાહુલ બુખારી, કિતાબુલ ફિતન...)

★ નિરીક્ષણની આદત બનાવો ★

માણસે દરેક વખતે પોતાનું નિરીક્ષણ (પરીક્ષણ) કરવું જોઈએ કે તેણે આખેરતના માટે આગળ શું મોકલ્યું છે અને અલ્લાહ તઆલાની ખુશનુદી હાંસલ કરવાના માટે શું અમલો કર્યા છે, જેથી તે પોતાના નફસથી ફઝોની અદાયગીના વિશે, મખ્લૂકના હક્કોના વિશે અને માલના વિશે પૂછી શકે કે આ દુનિયાથી ક્યાંથી કમાયા અને ક્યાં ખર્ચ કર્યો."

ફર્માને બારી તઆલા છે :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَيْرِ اللَّهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

"હે ઈમાનવાળાઓ ! અલ્લાહથી ડરો, અને દરેક જાન જુએ કે કાલના માટે શું આગળ મોકલ્યું. અને અલ્લાહથી ડરો ! બેશક ! અલ્લાહને તમારાં કામોની ખબર છે." (સૂ. હશર, આ. ૧૮)

પ્રિય વાંચકો ! સમય અદલાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝતની એવી આમ નેઅમત છે જે માનવ સમાજમાં સમાન રીતે અમીર, ગરીબ, આલિમ, જાહિલ, મોટા, નાના સૌને મળી છે. સમયનું દષ્ટાંત તીવ્ર તાપમાં રાખેલી બરફની તે લાદીની જેમ છે જેનાથી જો ફાયદો ઉઠાવવામાં આવે તો બેહતર, નહીં તો એ તો છેવટે પીગળી જ જાય છે.

અત્યારે આપણો સમાજ સામાન્ય રીતે સમય વેડફવાનો શિકાર છે. યૂરોપી સમાજ પોતાની સર્વે ખામીઓ તથા કમજોરીઓ છતાં સમયની કદર કરનાર છે અને જિંદગીને બાકાયદા એક બંધારણ હેઠળ ગુજારવાનો પાબંદ બનેલો છે. સાયન્સ અને ટેકનોલોજીમાં તેમની પ્રગતિનો એક મોટો સબબ સમયની કદરદાની છે. જે ફોમો સમયની કદર કરવાનું જાણે છે તે રણોને ગુલશન બનાવી દે છે, તે વાતાવરણ પર કબજો કરી શકે છે, તે પહાડોનાં જિગરને ટુકડા ટુકડા કરી શકે છે, તે જમાનાની લીડરશીપ સંભાળી શકે છે પરંતુ જે ફોમો સમયને બર્બાદ કરી દે છે સમય તેમને બર્બાદ કરી દે છે, પછી એવી કોમો ગુલામીની જિંદગી પસાર કરવા લાચાર થઈ જાય છે. તે દીન તથા દુનિયા બંને રીતે નુકસાનમાં રહે છે.

આજે આપણા સમાજમાં સૌથી સસ્તી અને બેફીમત ચીજ જો કોઈ છે તો સમય છે ! તેની કદર તથા કિંમતનો આપણને તદ્દન એહસાસ નથી રહ્યો, એ જ કારણે સમયની ઘડીઓની કદર ન કરવાના કારણે મિનિટોને, મિનિટોની કદર ન કરવાના કારણે કલાકોને, કલાકોની કદર ન કરવાના કારણે અઠવાડિયાંઓને, અને અઠવાડિયાઓની કદર ન કરવાના કારણે મહીનાઓને, અને મહીનાઓની કદર ન કરવાના કારણે સાલોને અને ઉમરોને વેડફી નાખવું આપણા માટે ઘણું આસાન બની ગયું છે.

આપણે લોકો ગલી કૂચાઓ, સડકો, હોટલો અને અંગત મજલિસોમાં સમય પસાર કરીએ છીએ, અને આપણો કેટલોય કિંમતી સમય ટીકા ટીપ્પણ, ગીબત, આક્ષેપબાજી તથા અન્ય ફુઝૂલ કામોમાં વેડફામ જાય છે અને આપણને તેનો એહસાસ પણ નથી થતો.

★ ફુરસદના સમયોનું આયોજન ★

આજના આ વ્યસ્તતાના સમયમાં જો ખુશ કિસ્મતીથી ફુરસદની અમુક ઘડીઓ મયસ્સર થઈ જાય અને ઘરવાળાં સાથે હળીમળીને થોડોક સમય ગુજારી શકે તો વિના શંકાએ એ અદલાહની કોઈ નેઅમતથી કમ નથી. એ જ વાતના મહત્વને લક્ષમાં રાખીને નબી કરીમ ﷺએ ફર્માવ્યું, "વ્યસ્તતાથી પહેલાં ફુરસદને ગનીમત જાણો." (તિર્મિઝી)

નબી અકરમ ﷺના આ ઈર્શાદના પ્રમાણે ફુરસદને ગનીમત જાણીને ફુરસદની એ પળોને બેહતરીન અંદાઝમાં વાપરવી જોઈએ. ખાસ કરીને વ્યક્તિગત સુધારણા, ઘરના માહોલની બેહતરી અને બાળકોની કેળવણી અને કિરદાર સુધારવા માટે બાકાયદા આયોજન કરીને એક સંપૂર્ણ પ્રોગ્રામ સેટ કરવો જોઈએ. આપણો હાલ એ છે કે આપણે ફુરસદની ઘડીઓની સાચા અર્થમાં કદર નથી કરતા. દર વર્ષે ઉનાળાની તથા શિયાળાની લાંબી છૂટ્ટીઓ આવે છે. તેમનું આગમન જેવી રીતે વિદ્યાર્થીઓ, ટીચરો તથા શૈક્ષણિક સંસ્થાઓના લોકો માટે ખુશીનો સબબ હોય છે, તેવી જ રીતે ઘરના મા બાપની જિંમ્મેદારીઓમાં પણ વધારો થઈ જાય છે, અને તે આ કિંમતી સમયનો ઉપયોગ કરવાથી લાચાર રહે છે, તદ્ઉપરાંત માબાપ માનસિક દબાવનાં શિકાર પણ રહે છે.

એના સંબંધે અમુક અમલી મુદ્દાઓ રજૂ કરીએ છીએ જો તેમને અમલી સ્વરૂપ આપવામાં આવે તો સમયનો યોગ્ય ઉપયોગ કરીને એક કામચાબ જિંદગી ગુજારી શકાય છે.

★ વેકેશનોમાં સર્વ ઘરવાળાં (જેઓ મેહરમ હોય) એક સાથે નાશતો, બંને સમયનું ભોજન ખાય તો આપસી મહોબ્બતમાં વધારો થશે. બાળકો અને બાળકીઓને જેટલા પ્રમાણમાં થઈ શકે પોતાની નિકટ રાખે. ઘરમાં જો કોમ્પ્યુટર મૌજૂદ હોય તો એવી જગા પર રાખો જ્યાં આપ એના પર નજર રાખી શકો. જો તમને કોમ્પ્યુટરથી કોઈ લગાવ નથી તો તેની થોડી ઘણી પ્રેક્ટિસ તમારે કરવી જોઈએ. જ્યારે નાના બાળકોમાં એ એહસાસ હોય છે

કે અમે અમારા માબાપ કરતાં અધિક જાણીએ છીએ તો એક ગુરૂતા ગ્રંથિ પેદા થાય છે. બીજુ કે મોટાભાગનાં બાળકો પોતાની માઓને અંધારામાં રાખે છે કે અમે કામ કરી રહ્યા છીએ, જ્યારે કે તેઓ જે કાંઈ કરી રહ્યાં હોય છે તેનાથી માઓ ગાફેલ હોય છે.

★ કુરસદની પળોને કદાપિ ટેલિવિઝનની ભેટ ન ધરી દે બલ્કે બાળકોની કાબેલિયતોમાં નિખાર લાવવા માટે તેમને એના બદલે અન્ય પ્રવૃત્તિઓમાં વ્યસ્ત કરે. બાળકોને તેમની ઉંમર તથા શોખના લેહાઝથી કોઈ નવુ કામ શીખવવાની કોશિશ કરો. કાગળનાં રમકડાં બનાવવાં, કાગળ પર ફોટા બનાવવા, તેમાં રંગ પૂરવા, સિલાઈ કરવી, કોઈ ડેકોરેશન પીસને સાફ કરવો, મળી જુલીને ઘરનાં બગડેલાં કામ સમારવાં પણ એક કળા છે. આપને આ કામચાબી એ જ સ્થિતિમાં મળશે જ્યારે આપ પોતાનું પૂરુ ધ્યાન, સમય અને મદદ બાળકને પૂરાં પાડશો.

★ સ્કૂલના હોમવર્કની તબક્કાવાર વહેંચણી કરીને પોતાની નિગરાનીમાં દરરોજ થોડુ થોડુ કરીને કામ કરાવો. ટ્યૂશન કરાવવાની મજબૂરી હોય તો બાળકના મામલાઓ પર નજર રાખો. ઘરમાં લોન કે કુચારીની જગા હોય તો બાળકને કોઈ છોડ ઉગાડવા અને તેની હિફાઝત કરવાનું શીખવડો. બાળકોની જરૂરિયાત પૂરી કરવું પૂરતુ નથી બલ્કે તેમને સમય તથા ધ્યાનની પણ જરૂરત હોય છે. પોતાની વ્યસ્તતામાં એના માટે પણ સમય રાખો એ બાળકોનો હક્ક છે જે એમને મળવો જોઈએ.

★ બાળકોના દોસ્તોને ઘરે બોલવો, તેમની ઈજાત કરો, તેમના પ્રતિ ધ્યાન આપો જેથી તેઓ તમારા પર ભરોસો કરે. બાળકોના દોસ્તોના ઘરવાળાઓ સાથે સંબંધ બેહતર રાખો. જો તમે તેમના ઘરના માહોલથી સંતુષ્ટ નથી તો બાળકને સ્પષ્ટપણે કહો. હિકમત તથા તદબીર સાથે કામ લો જેથી આપના તથા બાળકના વચ્ચે વિશ્વાસના સંબંધોને ઠેસ ન પહોંચે.

★ બાળકોમાં અભ્યાસ તથા વાંચનના શોખને પ્રોત્સાહિત કરવો, તેના સંતોષનો સામાન કરવો એક મહત્વનો ફરીજો છે. સારી સારી કિતાબો તથા

પુસ્તિકાઓ વાંચવા માટે પૂરી પાડવી, બાળકોને વાર્તા સાંભળવાનું સારુ લાગે છે તો દિલચસ્પ અંદાઝમાં સાચી કહાનીઓ સંભળાવો, બાળકો સાથે બેસીને કહાની વાંચો, એના પર વાતચીત થાય તો વાંચનનો શોખ વધારવામાં મદદગાર થઈ શકે છે.

★ દરરોજ નહીં તો અઠવાડિયામાં અમુક નાની નાની હદીષો બાળકોને હિફ્ઝ કરાવો, મશહૂર સુન્ની શાયરોના વિવિધ હિસ્સા પણ યાદ કરાવો, એ ચીજ પણ તેમની તર્બિયત (કેળવણી) પર ઘણી ખૂબીપૂર્વક અસર પેદા કરશે.

★ આજનાં બાળકો કાલના કાર્ડ (લીડર) તથા રહનુમા બનશે. ભવિષ્યની તૈયારીને લક્ષમાં રાખીને ઘરની જિંમ્મેદારીઓને બાળકોમાં વહેંચીને તેમની કાબેલિયતની કસોટી કરવામાં આવી શકે છે. દા.ત. નાની વયના બાળકો સાથે ક્યારેક એ અનુભવ કરી જોવામાં આવે કે એક દિવસ મા બાપ ઘરમાં પોતાની જવાબદારીઓ પોતાની જગાએ પોતાનાં બાળકોને સોંપીને ખુદ બાળકો બની જાય. તેના થકી બાળકોમાં છુપાયેલ જૌહર (ખૂબીઓ, ક્ષમતાઓ) સામે લાવી શકાય છે, અને એ એક દિલચસ્પ અનુભવ પણ થશે.

★ ઓછી વયના બાળકો પર આપણા ખયાલોને જબરન થોપવા, આપણી પસંદ તથા રાયને જબરદસ્તી થોપવી યોગ્ય નથી. દલીલ થકી વાતને મનાવો. આ ઉમર પોતાની કાબેલિયતોનું પ્રદર્શન ઈચ્છે છે. તેમનાથી મશવરો લેવો અને ધીરજપૂર્વક તેમનું દૃષ્ટિ બિંદુ સાંભળવું તેમના વિશ્વાસને વધારે છે.

★ લાંબી છૂટ્ટીઓમાં માબાપ બાળકોને વિવિધ હુન્નર (આર્ટ) શીખવી શકે છે. દા.ત. સુંદર અક્ષર લેખન, લેખ લખવું, તજવીદ તથા ફિરાઅત, આર્ટનાં કાંઈક અધિક કામો અને બાળકીઓને સિલાઈ, નક્શીકામ, કપડાને ઠીક કરવાં, મેંદીની ડિઝાઈન વગેરે શીખવાડી શકાય છે.

★ બાળકોને હોસ્પિટલોમાં બીમારોની ખબર લેવા માટે લઈને જવું, અલ્લાહ તઆલાના શુકનો જઝબો પેદા કરવો, બીજાઓ સાથે હમદર્દી તથા મહોબ્બત પ્રદર્શિત કરવાનું શીખવાડવું, એટલા માટે કે આજના દૌરમાં દરેક જણ પોતાની દુનિયામાં મગન છે.

★ સગા સંબંધીઓ દોસ્તો વગેરે સાથે મળીને પિકનિક પર જવું એ જેવી રીતે બંદાઓના હક્કો જાહેર કરવાનો ઝરીયો છે તેવી જ રીતે ઈસ્લામી સંસ્કારના નિયમો શીખવાડવામાં પણ લાભદાયી છે.

★ જો માબાપ પોતાનાં બાળકો સાથે છૂટ્ટીઓમાં કોઈ ફરવાના સ્થળે જઈ રહ્યાં છે અથવા કોઈ સગાને ત્યાં રોકાયેલાં છે તો પણ તર્બિયત કરવાનો બેહતરીન મોકો છે. જેટલું સફરમાં માણસ શીખે તથા શીખવાડે છે તેટલું ઘરોમાં શક્ય નથી હોતું. દરેક સમયનો સંગાથ, કાંઈક નવા અમલ કરનારા, સફરના અનુભવો, ઘણું બધું નવું શીખવાનું મળે છે.

★ બાળકોમાં એટલો ઈમાની હોસલો પેદા કરો કે જેથી તે પોતે મુસલમાન હોવા પર ગર્વ કરી શકે. આંત્રિક તથા બાહ્ય દુશ્મનોથી સાવચેત કરી આપો.

★ માબાપ પોતાના ખાનદાનના મિજાઝ, માહોલ, હાલાતને સામે રાખીને છૂટ્ટીઓને યાદગાર બનાવી શકે છે. સારી નિયત અને ખુલૂસથી ભરપૂર કોશિશ કરનારાઓને જ અલ્લાહ તઆલાની મદદ હાંસલ થાય છે.

★ આખેરતમાં એ મુસલમાન માબાપ પણ મહાન સવાબનાં મુસ્તહિક થશે જેમણે ઔલાદ જેવી નેઅમતને વેડફી નહીં હોય બલ્કે પોતાની પૂરી હોશમંદી અને સમજ થકી પોતાની જિમ્મેદારીઓ નિભાવી હશે.

★ આજે જ નિશ્ચિય તથા ઈરાદો કરો, પ્રોગ્રામ સેટ કરો..... છૂટ્ટીઓના દરેક દિવસને એવો બનાવવો છે કે એ ગુજરેલી કાલ કરતાં બેહતર હોય. એક નવા જઝબા સાથે બાળકો સાથે દોસ્તી, મહોબ્બતનો સંબંધ સમારો. જરૂરી નથી કે તે સૌ મનસૂબા જે આપ બનાવો તે પૂરા થાય, સંજોગો તથા બનાવો તેમાં ફેર બદલ કરાવશે, પરંતું આપે તે ફેરબદલમાં પણ પોતાનો અસલી ટાર્ગેટ નથી ભૂલવાનો. બાળકો આપના કિંમતી ખજાના છે તેમનાથી ગાફિલ ન થશો.

★ એક વાતનો ખાસ કરીને ખયાલ રહે કે અલ્લાહ તબારક વ તઆલાને તે અમલ અધિક મહબૂબ છે જે અડગતાથી સતત કરવામાં આવે, જેથી

ફરસદની પળો અને છૂટ્ટીઓના માટે જે સમય પત્રક અને તર્બિયતની બાબતો નિશ્ચિત કરી લો તેને બાકાયદગીથી અંજામ આપો અને છૂટ્ટીઓ પછી પણ આ કમ ચાલુ રાખો ત્યારે જ અસરકારક તથા પરિણાત્મક તર્બિયત સાબિત થશે. પોતાની પૂર્ણપણે કોશિશોની સાથે અલ્લાહ તઆલાથી મદદ માટેની દુઆઓની ખાસ વ્યવસ્થા પણ જરૂર કરો.

★ પોતાની મહત્વની વ્યસ્તતાના બારામાં એકબીજાને માહિતગાર કરો. પોતાના કામના બારામાં એકબીજાથી મશવરા માગો અને મદદની ઓફર કરો. નબી અકરમ عليه السلام ના આદેશને લક્ષમાં રાખીને કે, "જેની આજ તેની કાલ કરતાં બેહતર નથી તે તબાહ થઈ ગયો." ગઈ કાલનું પણ નિરીક્ષણ કરો અને પોતાની આજને ગઈ કાલ કરતાં બેહતર બનાવવાની પ્લાનિંગ કરો. ભલે થોડી મિનિટો પણ ભેગા મળીને બેસશો તો તેની બરકતના એહસાસ જલ્દી મેહસૂસ થવા લાગશે.

★ પ્રથમ મંજિલમાં રાત દિવસ માટેના ટાઈમ ટેબલને નિશ્ચિત કરો. નબી અકરમ عليه السلام ના ફર્માનને લક્ષમાં લેતાં કે, "સવારના સમયમાં બરકત છે" તમારા દિવસની શરૂઆત ફજરની નમાઝથી કરો. આ બેહતરીન તથા બાબરકત સમય સૂવામાં ન ખોઈ બેસો.

સામાન્યપણે વેકેશનોની શરૂઆત થતાં જ બાળકોનું રાતના સમયે જાગવું અને સવારે મોડેથી ઉઠવું નિયમ બની ગયું છે કે જે અયોગ્ય તથા ફિતરતની વિરુદ્ધ છે. ફજરની નમાઝ માટે ઉઠવા પર ઈનામ પણ આપી શકાય છે. એક ભાઈ કે બહેનની ફજર વખતે ઉઠાડવાની જિમ્મેદારી લગાડો, અને પછી તેને તબદીલ કરતા રહો કે જેથી સૌને જિમ્મેદારીનો એહસાસ થાય અને એકબીજાની વચ્ચે નેકીમાં સહકારનો જઝબો પેદા થાય.

ફજરની નમાઝ અદા કરીને સૂઈ જવાના ગૈર ફિતરી તથા અયોગ્ય રિવાજને ખતમ કરો. આ રિવાજે ઈન્સાની રૂહના હુસ્નને બર્બાદ કરી દીધું છે. અલ્લાહ તઆલાએ રાત આરામ તથા સુકૂનના માટે અને દિવસ કામના માટે બનાવ્યો છે, એના માટે મા બાપ ખુદ અમલી નમૂનો પેશ કરે.

★ જિંદગીને મોતથી પહેલાં ગનીમત જાણો ★

પ્રિય વાંચકો ! જિંદગીની નેઅમત એક સામાન્ય અને વિશાળ નેઅમત છે જેનો ઉલ્લેખ હદીષ ઈજ્તિનામમાં તમામ નેઅમતો પછી વર્ણવવામાં આવેલ છે. હકીકતમાં અન્ય નેઅમતો જિંદગીની નેઅમતથી જોડાયેલી છે, જો જિંદગી ન હોય તો અન્ય નેઅમતો માટે કોઈ જગા જ નથી, જેથી તમામ નેઅમતોનો પાયો દુનિયવી જિંદગીની નેઅમત છે જે રબ તઆલાની તરફથી બંદાઓને અતા કરવામાં આવી છે. જો કે ઈન્સાન આખેરતની જિંદગીની નેઅમતથી પણ ફાયદો પામે છે પરંતુ એનાથી અમલ, પસંદગી તથા મુક્તપણે ફેસલો કરવાની કાબેલિયત છીનવાઈ જાય છે. ત્યાં માનવી પોતાની પહેલી જિંદગીની ફુરસદોને ખોઈ દેવા પર તથા પોતાની ગલત પસંદગીઓ પર અફસોસ કરશે અને પાછલી ગલતીઓની માફી કરવા માટે ફરીથી દુનિયામાં મોકલવા માટેની દરખાસ્ત કરશે, પરંતુ શું ફાયદો કે તેની એ દરખાસ્ત મંજૂર કરવામાં નહીં આવે.

અલ્લાહ તઆલાએ મૌત તથા હયાતના સર્જનનો મફસદ વર્ણવતાં **الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ** : **ફર્માવ્યું :** "તે જેણે મૌત તથા જિંદગી પેદા કરી કે તમારી જાંચ થાય કે તમારામાં કોનું નામ અધિક સારું છે, અને તે જ ઈજજતવાળો બખ્શિશવાળો છે." (સૂ. મુલ્ક, આ. ૨, કન્ઝુલ ઈમાન)

દુનિયામાં જે પણ આવ્યો છે તેણે મૌતથી ભેટવાનું છે. રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۚ وَإِنَّمَا تُوَفَّنُ أَجُورُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ فَمَنْ زُحْرِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

દરેક જાને મૌત ચાખવાની છે અને તમારા બદલા તો કયામતમાં જ પૂરા મળશે. જે આગથી બચાવીને જન્નતમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા તે મુરાદે પહોંચ્યા અને દુનિયાની જિંદગી તો એ જ ધોકાનો માલ છે.

(આલે ઈમરાન, આ. ૧૮૫, કન્ઝુલ ઈમાન)

હઝરત સદરુલ અફઝિલ અલ્લામા સૈયદ નઈમુદ્દીન મુરાદાબાદી
 عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّضْوَانُ લખે છે : દુનિયાની હકીકત આ મુબારક વાક્યથી
 ઉઘાડી કરી આપી. માણસ જિંદગી પર મોહી પડેલો હોય છે, એને જ સરમાયો
 સમજે છે અને આ ફુરસદને બેકાર વેડફી કાઢે છે. આખર સમયમાં તેને
 માલૂમ પડે છે કે એમાં હમેશા રહેવાનું ન હતું, એની સાથે દિલ લગાડવું
 હમેશાની જિંદગી અને આખેરતની જિંદગી માટે ખૂબ જ નુકસાનકર્તા પુરવાર
 થયું. હઝરત સઈદ બિન જુબેર رَضِيَ اللهُ عَنْهُ એ ફર્માવ્યું કે દુનિયા દુનિયાના
 તલબગાર માટે ઘમંડનો સામાન અને ધોકાનો સરમાયો છે પરંતું આખેરતના
 તલબગારના માટે દોલતે બાકી (હમેશાની દોલત)ની પ્રાપ્તિનો ઝરીયો અને
 નફાકારક સરમાયો છે. આ બાબત આ આયતના ઉપરના શબ્દોથી ઉપલબ્ધ
 થાય છે. (ખઝાઈનુલ ઈફાન)

★ દુનિયાવી જિંદગીનું દષ્ટાંત ★

"અને દુનિયાની જિંદગી
 નથી પણ ખેલકૂદ, અને બેશક ! પાછલુ ઘર ભલુ એમના માટે જેઓ ડરે
 છે, તો શું તમને સમજ નથી ?" (સૂ. અન્આમ, આ. ૧૩૨)

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا ۚ أَنشَاءَ أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۖ كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

"અને દુનિયાની જિંદગીની કહાવત તો એવી જ છે જેવું કે તે પાણી કે
 આસ્માનથી ઉતાર્યું તો એના સબબે જમીનથી ઉગનારી ચીજો ગાઢ થઈને
 નીકળી જે કાંઈ માણસો અને ચોપગાં ખાય છે, ત્યાં સુધી કે જ્યારે જમીને
 પોતાનો શણગાર લઈ લીધો અને ખૂબ સજજ થઈ ગઈ અને તેના માલિક
 સમજ્યા કે એ અમારા વશમાં આવી ગઈ. અમારો હુકમ એના પર આવ્યો
 રાતમાં કે દિવસમાં તો એને કરી દીધી કાપેલી જાણે કાલે હતી જ નહીં. અમે

આ જ પ્રમાણે આયતો વિગતવાર વર્ણન કરીએ છીએ વિચારણા કરવાવાળાઓ માટે. (સૂ. યૂનુસ, આ. ૨૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

તફસીરે ખજાઈનુલ ઈફાનમાં છે : "આ એ લોકોના હાલનું એક દષ્ટાંત છે જેઓ દુનિયાના દીવાના છે અને આખેરતની તેમને કોઈ પરવા નથી. એમાં ખૂબ જ હૃદયાકર્ષક તરીકા પર ખાત્રી અપાવવામાં આવી છે કે દુનિયવી જિંદગી ઉમ્મીદોનો હયો ભયો બાગ છે એમાં ઉમર ગુમાવીને માનવી જ્યારે એ કક્ષાએ પહોંચે છે જ્યાં તેને મુરાદ પ્રાપ્ત થવાનો સંતોષ થાય અને તે કામયાબીના નશામાં મસ્ત હોય ત્યારે અચાનક તેને મૌત પહોંચે છે અને તે સર્વ નેઅમતો તથા લિજજતોથી મેહરૂમ થઈ જાય છે. હઝરત કતાદાએ કહ્યું કે દુનિયાનો તલબગાર તદ્દન નથિંત હોય છે એ વખતે તેના પર અલ્લાહનો અજાબ આવે છે અને તેનો સર્વ સર સામાન જેની સાથે તેની ઉમ્મીદો જોડાયેલી હતી તે નષ્ટ થઈ જાય છે.

અમુક બુઝુર્ગ શખ્સિયતો તાકીદ કરતી હતી કે સૂતી વખતે એ ખયાલ કરજો કે કદાચ આ ઊંઘથી જાગીશું નહીં એ જ હાતમાં મલકુલ મૌત આવીને તમારી રૂહ ફબ્જ કરશે, કેમ કે કુર્આન મજીદ ફર્માવે છે :-

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَكُنْ فِي مَرْأَمِهَا ۖ فَيَبْسُكُ النَّفْسَ عَلَىٰ عَظْمِهَا ۖ الْمَوْتِ

"અલ્લાહ જાનોને મૃત્યુ આપે છે એમના મૃત્યુ સમયે, અને જે ન મરે તેમને તેમના ઊંઘતામાં, પછી જેના પર મોતનો હુકમ કરી આપ્યો તેને રોકી રાખે છે અને બીજી એક નિશ્ચિત મુદત સુધી છોડી આપે છે. બેશક ! જરૂર નિશાનીઓ છે વિચારનારાઓ માટે." (સૂ. ઝુમર, આ. ૪૨, કન્ઝુલ ઈમાન)

ઊંઘની સ્થિતિમાં રૂહ શરીરથી લગભગ નીકળી જાય છે અને માણસનું મૃત્યુ જો આવ્યું હોય તો સંપૂર્ણપણે શરીર સાથે તેનો સંબંધ કટ થઈ જાય છે. એ લેહાઝથી ખુદાવંદે આલમ વર્ણવેલ આયતનો કમ ચાલુ રાખીને ફર્માવે છે : "પછી જેના પર મૌતનો હુકમ કરી આપ્યો તેને રોકી રાખે છે અને બીજી એક નિશ્ચિત મુદત સુધી છોડી આપે છે." (સૂ. ઝુમર, આ. ૪૫)

હકીકતમાં ઊંઘની હાલતમાં મૌતનો અડધો સફર પાર કરી નાખે છે, જેથી તાકીદ કરવામાં આવી છે કે ઊંઘની હાલતમાં ધારી લો કે રૂહ શરીરથી અલગ થયા બાદ ફરીથી શરીરમાં પરત નહીં થાય, અને જ્યારે ઊંઘથી જાગી જાવ તો ખુદાનો શુક અદા કરો, કેમ કે ખુદાવંદે આલમે તમારા શરીરમાં ફરીથી જાન નાખી દીધી છે અને મર્યા બાદ તમને બીજીવાર જિંદગી અતા કરી છે. બીજા શબ્દોમાં ધારો કે તમે આલમે બરઝખમાં ગયા હતા અને ત્યાં તમારા બુરા અમલો જાહેર થઈ ગયા અને તમારે બેઈજજતી (શર્મિદગી)નો સામનો કરવો પડ્યો અને તમે ખુદાના મુકરબ ફરિશ્તાથી ફરીથી દુનિયામાં આવવાની દરખાસ્ત કરી અને તેમણે તમારી આ દરખાસ્ત મંજૂર કરી અને તમને ફરીથી દુનિયામાં આવવાની ઈજાઝત આપી દીધી. હવે જ્યારે કે તમે બીજીવાર દુનિયામાં આવ્યા અને અમલો કરવાની ફુરસદ મળી ગઈ તો તમે શું કરશો અને કેવી રીતે રહેશો ? આપણે આ ફરીથી આપવામાં આવેલી ફુરસદની કદર જાણવી જોઈએ અને એની એક એક પળને ગનીમત સમજવી જોઈએ, કેમ કે એક એવો જમાનો આવનારો છે જ્યાં એક "લાઈલાહ ઈલલ્લાહ" કહેવાની હસ્રત રહેશે.

★ જિંદગીની હકીકત ★

હઝરત સૈયદના હસન બસરી عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّضْوَانُ ફર્માવે છે : જલ્દી કરો ! જલ્દી કરો ! તમારી જિંદગી શું છે ? આ જ સ્વાસ તો છે કે જો એ થંભી જાય તો તમારા આ અમલોનો ક્રમ પણ કટ થઈ જાય છે જેના થકી તમે અલ્લાહનો કુર્બ હાંસલ કરો છો. અલ્લાહ એ શપ્સ પર રહમ ફર્માવે જેણે પોતાનું નિરીક્ષણ કર્યું અને પોતાના ગુનાહો પર થોડાંક આસું વહાવ્યાં, આવું કહ્યા બાદ આપે સૂરએ મરયમની આ આયત તિલાવત કરી : إِنَّا نَعُدُّهُمْ عِدَّةً ۝ "અમે તો એમની ગણતરી પૂરી કરીએ છીએ." (સૂ. મરયમ, આ. ૮૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ અંતિમ વાત ★

જેવી રીતે માણસને બચપનની વાતો ઓછી જ યાદ રહે છે એ જ

પ્રમાણે દિલ એ વાત માનવા તૈયાર નથી થતું કે એક દિવસ એવો પણ આવશે જ્યારે આ દુનિયાથી કૂચ કરવી પડશે, પરંતું આ એવી સાબિત થયેલી હકીકત છે કે જેનો ઈન્કાર નથી કરી શકાતો. એ દિવસને આવવામાં મોડું નથી થતું બલ્કે ક્યારે કયો સમય એના માટે નિશ્ચિત કરીને રાખી દેવામાં આવ્યો છે એના બારામાં કોઈ એડવાન્સમાં માહિતિ માણસને મયસ્સર જ નથી થતી. અલ્બત્ત જ્યારે માણસ પોતાની સોસાયટીમાં એક પછી એકને આ દુનિયાથી વિદાય થતા તેમને જુએ છે તો એકદમ તેના દિલ પર એ વાતનો ડર છવાય જાય છે કે, "ક્યાંક અને કોઈ ન કોઈ સમયે મારો પણ વારો આવવાનો છે !" મતલબ મૌત એક એવી ચીજ છે જેને ઈન્સાન "રહમત" પણ કહી દે છે, પરંતું એ રહમત એવી છે જેને કોઈ ગળે લગાડવાનું પણ નથી ચાહતો.

આપ વિચાર કરો કે એક શખ્સ જે કાલ સુધી દરેક પળે પોતાની માને "મા ! મા !" કહેતો હતો, બાપને અબ્બુ જાન ! કહીને સંબોધન કર્યા કરતો હતો, પોતાનાં મા બાપની દરેક વાત પર જાંનિષારીનો જઝબો ધરાવતો હતો, મા બાપનાં કદમોમાં કાંટો પણ ભોંકાય જાય તે તેને માન્ય હોતુ ન હતું, જે બાળક મા બાપની દરેક ખ્વાહિશ અને તેમના દરેક હુકમની લાજ રાખતો હતો, તે આજે તેમના મૃત્યુ પર થોડીક પળો આસું વહાવ્યા બાદ એક પળની રાહ જોયા વિના તેમને માટીના હવાલે કરવામાં મોડું નથી કરતો. આ મા બાપ અને પુત્રનો સંબંધ હતો, પરંતું અમલની મોહલત પૂર્ણ થતાં જ તેમના કફન દફનની તૈયારીઓ થવા લાગે છે.

જે મા બાપે પોતાના એ બાળકના ઉછેર અને તાલીમ તથા કેળવણીમાં રાત દિવસ એક કરી આપેલાં હતાં, તે માબાપ જે પોતાના પુત્રની ઈચ્છાઓની પૂર્ણતા માટે રાત દિવસ દોડધૂપ કર્યા કરતાં હતાં, એ જ પુત્ર માબાપના ઈન્તેકાલ પર થોડી પળો આસું વહાવીને ખામોશ થઈ જાય છે, જનાઝાને તૈયાર કરે છે, ખભાઓ પર ઉઠાવીને કબ્રસ્તાનની તરફ લઈ જાય છે, અને જનાઝાની નમાઝ બાદ છેવટે મણબંધી માટીની નીચે તેને દફન કરીને પરત આવી જાય છે. થોડા દિવસ માબાપની મહોબ્બતમાં ઉદાસ રહે છે, પછી દોસ્તો તથા યારોની મેહફિલમાં એવો ગુમ થઈ જાય છે કે ન માની યાદ આવે છે ન બાપની ! આ છે આપણી જિંદગીની હકીકત !

માણસ મૌત માટે ચાહે તૈયાર હોય કે ન હોય ગમે તેમ પણ નિશ્ચિત સમય પર જવાનું તો છે જ ! પરંતુ માણસ જો આ દુનિયાની ટૂંકી જિંદગીમાં એવાં કામો કરી જાય જેનાથી તેની આખેરતની જિંદગી સારી અને કાયમી કામચાબી તથા ખુશીથી ભેટી જાય તો એના જવા પર બીજા માણસો પણ રશ્ક કરશે. તેમ છતાં જો માણસ ખુદા ન ખ્વાસ્તા પોતાની જિંદગી પાટા પરથી હટાવીને કોઈ અન્ય માર્ગમાં ગુજારવાની કોશિશ કરે તો એ હમેશાંની જિંદગી પર ખુદા તરફથી શું શું મળવાનું છે, એનાથી અલ્લાહ મેહફૂઝ રાખે.

ટૂંકમાં એ કે માણસ પોતે પોતાના પર વિચારણા કરે, પોતાની મૂળ હકીકતને સમજે, સમજ્યા બાદ તે કારનામાં અંજામ આપે જેના પર અમલ કરતાં રહીને જો આ દુનિયામાં કાંઈ પણ ન મળે તેમ છતાં આખેરતમાં બેઈજજતીનો સામનો ન થાય, ત્યાં બુરો અંજામ ભોગવવો ન પડે, માણસ એવું જીવન ગુજારે કે અલ્લાહના દરબારમાં ખુશ ચહેરે પેશ થાય. અલ્લાહ તઆલા દરેક ઈન્સાનને પોતાની મૂળ હકીકત સમજવાની તૌફીફ અતા ફર્માવે. આમીન. (સંપૂર્ણ)

આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمۃ اللہ علیہ નો કરેલ કુઆન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા હઝરત સૈયદ નઈમુદ્દીન મુરાદાબાદી رحمۃ اللہ علیہ ની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે..

કન્ઝુલ ઈમાન વ ખામઈનુલ ઈરફાન

(ગુજરાતી
તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી رحمۃ اللہ علیہ

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::

સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા) C/O. ફયૂઝાને રઝા મંઝિલ,
મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

:: Bank of Baroda ::

હદિયો : રૂ. ૫૫૦/-
(ટપાલ ખર્ચ રૂ. ૧૫૦ અલગ)

A/c. 34620100000302, Name : Anjumane
Razae Mustafa, IFSC:BARB0DAYADR

Phonepay/Googlepay/Paytm
Mo. 94274 64411

WhatsApp No.
Mo.9664521477